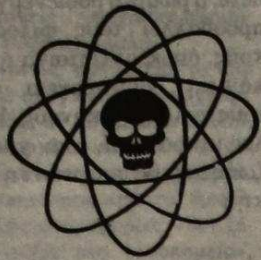

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 13 ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΥΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ

Στον αστερισμό της ραδιενέργειας

πυρηνική
ενέργεια;
ΟΧΙ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

σελ. 6

Προς όλους όσους
επιβιώνουν στη σκιά
του ραδιενεργού νέφους

σελ. 5

-ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΑΣ-

Το ηλεκτρονικό
φακέλλωμα
στη Βουλή

Περνάει το νομοσχέδιο για τις ταυτότητες και δεν κουνιέται φύλλο. Οι αστικές δημοκρατικές ελευθερίες δέχονται ουσιαστικά κατά μέτωπο επίθεση. Όταν απαγορεύεται η συγκέντρωση πολιτών, όταν γίνονται προληπτικές συλλήψεις, όταν απαγορεύεται η ελεύθερη διέλευση από δημόσιους χώρους όπως η πλατεία Εξαρχείων, όταν καταργείται το 48άωρο στην Ασφάλεια, όταν απαγορεύεται η είσοδος στα δικαστήρια σε συμπαραστάτες συλληφθέντων, όταν το φακέλλωμα γίνεται ηλεκτρονικό και οι αντιδράσεις της κοινωνίας είναι από υποτονικές έως ανύπαρκτες, τότε ο κοινωνικός φασισμός έχει φτάσει στο απόγειό του.

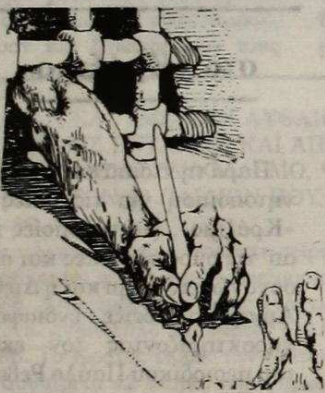
Φυσικά το νομοσχέδιο για τις σχέσεις κράτους-πολίτη (ο τίτλος και μόνο είναι ύποπτος, για να μην μιλήσουμε και για τις διατάξεις) περνάει στη βουλή με τη διαδικασία του επείγοντος. Και είναι οπωσδήποτε επείγον για το κράτος να το περάσει «στη ζούλα», ενώ κάποιος ασχολούνται με το ν' αγοράζουν εβαπορέ...

συν. σελ. 48

ΔΟΚΙΜΗ

Αρ. Φύλ. 5, Τ.Θ. 26050, 10022 ΑΘΗΝΑ

ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ
δρχ. 150
ΜΑΡΤΗΣ - ΜΑΗΣ '86

Δύο γράμματα-μαρτυρίες
από το Νταχάου της
Κέρκυρας ενθετο

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΗ ΠΑΤΡΑ σελ. 11

σελ. 40

Από το Γράμμο-Βίτσι στα Εξάρχεια

τι μπορεί να κάνει ένας στρατηγός
όταν γίνεται υπουργός της Δημόσιας Τάξης

1. Απαγορεύσεις συγκεντρώσεων (κατά το αποφασίζομεν και διατάσσομεν)
2. Προληπτικές συλλήψεις και εφαρμογή της αρχής της συλλογικής ευθύνης (κατά το καλύτερο δέκα αθώοι στη φυλακή, παρά ένας ένοχος ελεύθερος)
3. Γκαιμπελίστικες μέθοδοι προπαγάνδας (κατά το περ-περ ψέματα στο τέλος κάτι μένει).
4. (ΕΛ.ΑΣ. - βασανιστήρια - ξυλοδαρμοί) Παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου περί αιχμαλώτων πολέμου
5. Κατοχή της πλατείας εξαρχείων (και όχι μόνο) με πάνοπλους κρανοφόρους (μέθοδος του αντιαντάρτικου-τρομοκρατώντας τον πληθυσμό, εξολοθρεύσεις και τις εχθρικές ανταρτικές ομάδες).
6. ...

Φωνάχτε «ΖΗΤΩ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» ρε κωλόπαιδα!

συν. σελ. 3

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΥ- ΒΗΣ

Ένας χρόνος
από τη συμπλοκή
σου Γκύζη

“Είμαι περήφανη για
τον αντίρτη...”

συνέντευξη
της αδελφής
του

σελ. 45

ενθετο ντοκουμέντο

ΠΡΟΤΑΣΗ I και ΠΡΟΤΑΣΗ II

τι υποστηρίχτηκε
στη συζήτηση
μέσα στις Κόκκινες
Ταξιαρχίες

από το φύλλο αυτό η Δοκιμή θα δημοσιεύει σε ειδικό ένθετο, ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ (πολιτικής, θεωρίας, ανάλυσης, συνεντεύξεις κ.τ.λ.) από την Ελλάδα και όλο το κόσμο.

απ' όλο
το κόσμο

σελ. 32-44

● Προτομαγιά,
100 χρόνια μετά

σελ. 15

● η πυρκαγιά
στη JET-OIL

σελ. 10

● ΚΥΠΡΟΣ: Ο Βιότοπος
του Ακάμα

σελ. 22

● εναλλαχτική ιατρική:
έναν ακόμα μύθο.

σελ. 26

● Ζωγράφου:
Εκρηξη καταστολής

σελ. 20

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Συνέβη στην πλατεία Εξαρχείων.

Υπήρχε ένα καρφί (Σ.τ.μ. καρφί οικοδομών) σε μια τέντα σε μαγαζί ηλεκτρονικών (κοινώς U.F.O.) στην Βαλτετσίου. Κάποιος αστυφύλακας (προφώνως U.F.O.) φωνάζει μερικούς άλλους και αφού μαζεύονται γύρω από την τέντα, μετά από λεπτομερείς, προσεκτικές και εμπειριστατομένες παρατηρήσεις, ο πιο θαρραλέος κουνάει την τέντα και πέφτει το καρφί κάτω. Η ομήγυρη των αστυνομικών αφού κάνει ΕΝΑ βήμα πίσω (όχι ΔΥΟ διότι η αστυνομία δεν κολώνει, αλλά και να κολώσει οι αναρχικοί θα την ξεκολώσουν) και αφού διεπίστωσαν ότι επρόκειτο περί πρόκας μήκους 13 και σιδερένια cm με κεφάλι διαμέτρου 1,7 mm με εμφανή ίχνη σκουριάς, συνέλαβαν τον ιδιοκτήτη. Δεν γνωρίζουμε δυστυχώς με τι κατηγορία, ήταν δυνατόν να παραπεφθεί στον εισαγγελέα. Γεγονός όμως είναι ότι μετά από λίγη ώρα του επέτρεψαν να επιστρέψει στο μαγαζί του.

Την προηγούμενη εβδομάδα πήραμε εκατοντάδες γράμματα «αγανακτισμένων πολιτών» οι οποίοι διαμαρτύροντο διότι από τις 17.57 έως τις 18.04 δεν υπήρχε αστυνομική δύναμη στην πλατεία Εξαρχείων την Κυριακή 25/5.

Σημ. Δοκιμή. Ο κ. Δροσογιάννης θα πρέπει να επιληφθεί προσωπικά του θέματος διότι οι αλλαγές θάρδιας θα πρέπει να γίνονται με απόλυτο συγχρονισμό.

Συνέβη στα Δικαστήρια κατά την διάρκεια της δίκης των παιδιών για τη γνωστή ιστορία του πάρκου του Ζωγράφου.

Πρ. Γιατί συλλάβατε αυτά τα άτομα;

Αστ. Είχα διαταγές από τον διοικητή μου.

Πρ. Τι παράπτωμα κάνανε;

Αστ. Δεν ξέρω ρωτήστε τον διοικητή μου. Εγώ εκτελούσα διαταγές.

Πρ. Αν ήταν ο οδηγός της μπουλτόζας θα τον συλλαμβάνετε;

Αστ. Δεν ξέρω, ανάλογα με τις διαταγές που θα είχα από τον Διοικητή μου.

Πρ. Αν σας λέγανε να πυροβολήσετε τι θα κάνατε;

Αστ.

Ερώτ. Δοκιμής. Κα Αστυφύλακα. Σχετικά με τους απογόνους σας να ρωτήσουμε τον Διοικητή σας;

— Από σοβαρή κυβερνητική πηγή πληροφορηθήκαμε ότι ο κ. Δροσογιάννης με τον κ. Γεννηματά σε μια κοινή συνεργασία των Υπουργείων Δημοσίας τάξεως και Υγείας και πρόνοιας πρόκειται εντός των προσεχών ημερών να συναντηθούν για να συζητήσουν με θέμα προληπτική σύλληψη-αντισύλληψη.

Η κοινωνική στήλη της εφημερίδας μας σας συνιστά για αυτόν τον μήνα το βιβλίο «ΕΜΕΙΣ» του Ζαμιάτη αφιερωμένο στον Κ. Κουτσόγιωργα και επίσης το «Η ΦΑΡΜΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ» του Όργουελ αφιερωμένο στον κ. Δροσογιάννη.

— Πως θ' αποκατασταθεί ο σεβασμός ανθρώπου από άνθρωπο στο επίπεδο σχέσης ζευγαριού, ώστε να μην κακοποιούνται οι γυναίκες; Αν δεν το ξέρατε, ιδού: θα εγκαινιαστεί το πρώτο κέντρο για κακοποιημένες γυναίκες. Όλα τα προβλήματα με άσυλα θέλουν να τα λύσουν...

— Καταργούνται οι βαθμοί στα σχολεία, αλλά από τι αντικαθίστανται; Το νέο σύστημα θα δίνει βάρος «όχι μόνο στη γνωστική εξέλιξη, αλλά και στην κοινωνικότητα και γενικότερα στην προσωπικότητα του μαθητή». Δε χρειάζεται πολύ μυαλό για να καταλάβει κανείς τι συνέπειες θα έχει αυτό στους «ζωηρούς» και «ανυπάκουους» μαθητές.

— «Αναμένεται αύξηση των τιμών των ρύπων στην ατμόσφαιρα» και «Λόγω των καιρικών συνθηκών το ραδιενεργό νέφος κάλυψε τη χώρα μας». Κι αμέσως μετά: «Όσο πιο παλύ θαδίσεις, τόσο πιο παλύ θα ζήσεις». Πλάκα μας κάνουν;

— «Η Σοβιετική Ένωση θα συνεχίσει κανονικά το πυρηνικό της πρόγραμμα, παρά το ατύχημα στο Τσέρνομπίλ». Δεν ιδρώνει τ' αυτί τους με τίποτα...

— Θ' αυξηθούν οι μισθοί αυτών, που συνεχίζουν να εργάζονται κοντά στο Τσερνόμπιλ. Ο ηρωισμός πρέπει ν' αμειβεται, το ίδιο και η μαλακία.

— Όσοι περιμένουν τις αντιδράσεις των Κουκουέδων ειρηνιστών ενάντια στα πυρηνικά, μάλλον θ' απογοητευθούν. Βλέπετε, η ρώσικη ραδιενέργεια δεν προσβάλλει τους φιλοσοβιετικούς, όπως αντίστοιχα η αμερικάνικη ραδιενέργεια σέβεται τους φιλοαμερικανούς. Κουφάλες μικροαστοί, όταν χάσετε τη ζωής σας, θα σας μείνει η πολιτική.

Επεισόδια 1

Συνήθως αποτελούν είδηση τα επεισόδια, που τυχόν δημιουργούνται σε διάφορα σημεία της χώρας. Να, όμως, που συμβαίνει και το αντίστροφο: διαβάσαμε, λοιπόν, ότι κατά τη διάρκεια του «αναρχικού συνεδρίου» δεν έγιναν επεισόδια (για πολλούς αναμενόμενα).

Επεισόδια 2

Τελικά, όμως, οι αναγνώστες των εφημερίδων δεν απογοητεύθηκαν. Οι αναρχικοί έγιναν γι' άλλη μια φορά αντικείμενο επίθεσης της αστυνομίας στο σταθμό (42 συλληφθέντες), στα δικαστήρια όπου είχαν συγκεντρωθεί σε συμπάρασταση στους συλληφθέντες, στα Εξάρχεια (η 21η Απριλίου δεν μπορούσε να περάσει χωρίς να τιμηθεί ανάλογα απ' την αστυνομία). Η δίκη των 42 αναβλήθηκε δύο φορές.

— Κυβερνητικός ανασχηματισμός για άλλη μια φορά, και να η παρασκηνιολογία, να τα σχόλια για το ποιος αισθάνεται δέος και ποιος συγκίνηση, να λεπτομέρειες για την καταγωγή και τις σπουδές των «νέων προσώπων» της κυβέρνησης, να οι εκτιμήσεις για το «νέο ξεκίνημα του κυβερνητικού έργου», κλπ, κλπ. Μια ακόμα επανάληψη του γνωστού σκηνοικού... Κι όμως, κάποιοι επιμένουν να στρέφουν το βλέμμα τους στην «πολιτική σκηνή του τόπου» κι αδυνατούν να διακρίνουν, έστω και στοιχειωδώς, την καθημερινή σκηνή της επιβίωσης (πράγμα ιδιαίτερα βολικό για τους κυβερνώντες).

Εξοντωτικά πρόστιμα

στο «Κράξιμο»

Παρά τη ντόπια και διεθνή κινητοποίηση για τις δίκες του «Κράξιμο», για τις οποίες πέρα απ' τις ομοφιλικές και άλλες οργανώσεις μέχρι και η Διεθνής Αμνηστία έδειξε ενδιαφέρον, χαρακτηρίζοντας τον εκδότη του περιοδικού Παύλο Ρεβενιώτη (Πάολα) σαν κρατούμενο συνείδησης σε περίπτωση που φυλακιστόταν, η Πάολα στις 26.3.86 δικάστηκε από το Α' τριμελές Εφετείο Αθηνών σε 3 μήνες φυλάκιση και 30.000 δρχ. πρόστιμο για μια ξαναδημοσιευμένη ερωτική —όχι πορνογραφική— φωτογραφία που υπήρχε στο εξώφυλλο του Νο 4 «Κράξιμου» (Ιούλιος '83).

Ο εισαγγελέας, αφηφώντας οποιαδήποτε έννοια ελευθερίας της έκφρασης και λογοκρισίας, δίκασε τον εκδότη του περιοδικού με καθαρά υποκειμενικά-ρατσιστικά κριτήρια, θεωρώντας ένα κοινωνικοπολιτικό έντυπο σαν... πορνογράφημα σύμφωνα με τον Μεταξικό νόμο «περί ασέμων» και ασκώντας επί αρκετή ώρα ένα φασιστικό αντιομοφιλόφυλο λογίδριο από έδρας...

Έτσι η Πάολα, δικαζόμενη όχι προσωπικά αλλά σαν ομοφιλόφυλος επειδή... τόλμησε να δημοσιεύσει μια φωτογραφία δύο αγοριών που φιλιούνται, πέρα από κάθε νόμο και Συνταγματική διάταξη, πρέπει να πληρώσει το συντομώτερο δυνατό, μαζί με το 5 μνηνο της αναστολής που έχει, 110.000 δραχμές για να μην πάει φυλακή και είναι γνωστές οι συνθήκες κράτησης για κάποιον που είναι φανερά ομοφιλόφυλος και μάλιστα τραβεστί...

Καλούμε τον κάθε φίλο του περιοδικού ή ενδιαφερόμενο, να στείλει την οποιαδήποτε οικονομική του συμπάρασταση στον λογαριασμό Εθνικής Τράπεζας αρ. 040/766737-08 ή με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση: Παύλος Ρεβενιώτης, Νοτάρ 10, 10683 Αθήνα — το συντομώτερο δυνατό...

Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ «ΚΡΑΞΙΜΟ»

Πληροφορηθήκαμε ότι την 24 Μαΐου και ώρα 17:30 οι εκδιδόμενες «επί χρήμασι» γυναίκες είχαν συνεδρίαση στον κινηματογράφο ΕΛΙΤ. Αντικείμενο της συζήτησης που ακολούθησε ήτο η πρόσφατη μείωση της τιμής αγοράς από 700 δρχ. σε 50!!! από συναδέλφους στην πλατεία Εξαρχείων. Με κοινό ψήφισμα αποφάσισαν να δώσουν διαμαρτυρία στο αντίστοιχο Υπουργείο, ενώ τη μήνυση που πρόκειται να κατατεθεί εναντίων των δύο ανήλικων συναδέλφων, την ανέλαβε γνωστός δικηγόρος του οποίου λόγω βουλευτικού αξιώματός του δεν μας επιτρέπεται να αναφέρουμε το όνομά του. Υπενθυμίζουμε ότι το αδίκημα υπάγεται στο νόμο περί αθέμιτου ανταγωνισμού.

Εξάλλου σε συζήτησή μας με κυβερνητικό εκπρόσωπο πληροφορηθήκαμε ότι το εν λόγω γεγονός κατά την διάρκεια του διμήνου Απριλίου-Μαΐου είχε σαν αποτέλεσμα την πτώση του τιμάρθιμου σε 12,7% και 11,3% για τους δύο μήνες αντίστοιχα.

Απαγορευμένες συγκεντρώσεις, πρωτοφανής αστυνομοκρατία, ξυλοδαρμοί, αθρόες συλλήψεις, δίκες και καταδίκες. Ορισμένοι ερμηνεύουν την κατάσταση με μια λέξη: έχουμε ΧΟΥΝΤΑ. Κάνουν, όμως, μεγάλο λάθος, δεν έχουμε καθόλου χούντα, ζούμε σε αστική ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και κάθε δημοκρατία, που σέβεται τον εαυτό της οφείλει να επιτίθεται με κάθε τρόπο στους αναρχικούς και σε οποιονδήποτε άλλο αντιστέκεται στα δολοφονικά σχέδιά της, ακόμα και παραβιάζοντας τους ίδιους της τους νόμους.

Γιατί οι νόμοι και τα συντάγματα φυλάχονται και ισχύουν μόνο στο βαθμό, που εξυπηρετούν τους εξουσιαστές, αυτό είναι κοινό μυστικό. Μετά απ' το όργιο τρομοκρατίας στους δρόμους, τί άλλο μένει; Να εισβάλλουν στα σπίτια μας; Είναι γελασμένοι αν νομίζουν ότι η αντίδρασή μας δεν θα συνεχιστεί. Αν νομίζουν ότι θα επιβάλουν σιωπή νεκροταφείου στην κοινωνία, τους προειδοποιούμε ότι ο ύπνος τους θα είναι εφιαλτικός.

Αν συλληφθείτε, ΠΡΟΣΟΧΗ:

Όταν οι αστυνομικοί σας ανακωλύσουν στην Ασφάλεια, με ποιά κατηγορία σας συνέλαβαν και σας ρωτήσουν τι απολογείστε, ΜΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ και ζητήστε να ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕΤΕ ΑΜΕΣΩΣ σε δικηγόρο ή συγγενή σας. Αν πείτε ότι αρνείσθε την κατηγορία, θεωρείται ότι έχετε απολογηθεί, οπότε θα σας απαγορέψουν κάθε τηλεφώνημα. Μην τους επιτρέψετε να σας κρατούν ομήρους, χωρίς να ξέρετε κανείς που βρίσκεστε.

Ο 12ος όροφος της Ασφάλειας είναι το τμήμα ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ή πιο απλά η ΠΤΕΡΥΓΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ. Κελιά ένα μέτρο επί τρία, χωρίς παράθυρο για να μη μπαίνει το φως του ήλιου, με λίγες μόνο τρύπες πάνω απ' την πόρτα για να παίρνεις αέρα. Ούτε ένας πάγκος για να καθήσεις ή να ξαπλώσεις, η μόνη επιλογή είναι το τσιμεντένιο πάτωμα. Τα γραφεία «ανακρίσεων» με τεράστιες τζαμαρίες χωρίς κανένα προστατευτικό κιγκλίδωμα. Τί σημαίνει αυτό, μελλοντικές εκπαραθυρώσεις;

Απ' το Γράμμα και το Βίτσι στο... στρώμα της πλατείας Εξαρχείων

Στις 9 Μάη μετά την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα στο Τσερνομπίλ καλείται για πρώτη φορά απ' τους αναρχικούς συγκεντρώσει στα Προπύλαια ενάντια στα πυρηνικά δυτικά και ανατολικά. Η συγκέντρωση θα απαγορευτεί με απόφαση του Αρκουδέα, παραβιάζοντας κάθε νόμιμη διαδικασία καθώς και το ίδιο το σύνταγμα τους. Παρ' όλα αυτά ο κόσμος που συγκεντρώνεται εκεί επιχειρεί τρεις φορές να σπάσει τον απαγορευτικό κλοιό των ΜΑΤ γύρω απ' τα Προπύλαια ενώ γίνονται συγκρούσεις με τα ΜΑΤ και συλλαμβάνονται πολλοί σύντροφοι, την ίδια στιγμή οι φασίστες της ΕΝΕΚ πραγματοποιούν ανενόχλητοι πορεία στη Σταδίου. Τελικά οι λίγοι σύντροφοι που είχαν κλειστεί μέσα στα Προπύλαια, περίπου 15 αφού βγαίνουν απ' τον κλοιό, συγκροτούν διαδήλωση στην Πανεπιστημίου μαζί με άλλους συντρόφους. Η πορεία μέσω Ομόνοιας ανεβαίνει τη Σταδίου στο ύψος της Κοραή και διαλύεται μετά από επίθεση των ΜΑΤ.

Την ίδια στιγμή άλλοι σύντροφοι συγκροτούν μαχητική διαδήλωση προς Ομόνοια και Σταδίου, στο ύψος της Πεσματζόγλου τους επιτίθενται ΜΑΤ, ΜΕΑ και μοτοσυκλετιστές της ομάδας Ζ και η πορεία μετα από συμπλοκές διαλύεται. Στη συνέχεια γίνονται μαζικές συλλήψεις αντιποίνων. Το ίδιο βράδυ καίγονται δύο τράπεζες στο Γκύζη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Σήμερα το Κράτος μας γνωστοποίησε την απόφασή του να μας θέσει εκτός νόμου, απαγορεύοντας μας να συγκεντρωθούμε στα Προπύλαια ενάντια στα πυρηνικά ή Ανατολή και Δύση, την ίδια ώρα που τα φασιστοειδή της ΕΠΕΝ και του ΕΝΕΚ συγκεντρώνονταν και διαδήλωναν ανενόχλητοι.

Τις μέρες αυτές της ραδιενέργειας ξεσκαπάστηκε ο όλη της την έκταση το ψεύδος κι' η υποκρισία των κομματικών όλου του πλανήτη, και το ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσε να πάει πίσω.

Οι ψευτοεπιτημονικές και κατευθυνόμενες αναλύσεις δεν μπόρεσαν να συγκαλύψουν την αλήθεια, που είναι ότι οι ισχυροί αυτού του κόσμου μπορούν να καταστρέψουν κάθε ένδειξη ζωής στον πλανήτη μας.

Οι κυβερνώντες σοσιαλιστές ο' ένα «δημοκρατικό» ξέσπασμά τους απαγόρευσαν την μόνη συγκέντρωση ενάντια σ' ότι απειλεί την ίδια μας τη ζωή. Φοβήθηκε την ειλικρίνεια και την αυθεντικότητα αυτών που την διοργάνωναν γιατί δεν είχαν σκοπεύσει σε κανένα κομματικό κέρδος. Κέρδη επιδιώκουν οι καπιταλιστές κι οι κομματικοί διαχειριστές της εξουσίας.

Πρόσχημα της απαγόρευσης ήταν η πρόθεσή μας για διασάλευση της δημόσιας τάξης, της τάξης που σκορπάει το θάνατο και τον τρόμο στις ψυχές των ανθρώπων. Πρόθεσή μας ήταν η συγκέντρωσή μας.

Αλλά άνεμος έσπειραν θύελλες θα θερίσουν. Αυτό που διακύρηξαν ότι η απαγόρευση τους θα προλάβαινε (ψέμα) αυτό συμβαίνει απόψε οπωσδήποτε. Δεν μας μένει παρά να αναφωνήσουμε: ΖΗΤΩ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΑΣ.

Οι συνεχείς απαγορεύσεις και τα χτυπήματα των αναρχικών κινητοποιήσεων, αποδεικνύουν την αδυναμία του κράτους να αντιμετωπίσει πολιτικά τις κοινωνικές παρεμβάσεις των αναρχικών: παρεμβάσεις που «σπάνε» τον μύθο του «κακού» και απρόσωπου αναρχικού και δείχνουν την δυνατότητα ουσιαστικής κριτικής και σύγκρουσης με την κοινωνική συναίνεση και τα «ήρεμα νερά» που επιδιώκει να επιβάλλει η εξουσία. Μπροστά στα οξυμμένα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η σημερινή κυβέρνηση διαχείρισης της εξουσίας του ΠΑΣΟΚ, οι κοινωνικές παρεμβάσεις των αναρχικών αποτελούν έναν άμεσο και ορατό κίνδυνο. Για να επιβληθεί ο κοινωνικός εκφασισμός και η σιωπή, πρέπει να χρησιμοποιηθούν όλα τα μέσα: στρατιωτικές επιχειρήσεις εκτεταμένης κλίμακας, συκοφαντία και λασπολογία, ναζιστική λογική και γκαιμπελιστική προπαγάνδα, κατάφορη παραβίαση των ιδίων των κρατικών νόμων. Η Δροσογιαννική λογική της δήθεν εκκαθάρισης του κράτους των Εξαρχείων απ' τα ναρκωτικά και την πορνεία είναι το πιστό αντίγραφο της ναζιστικής λογικής που θα «καθαρίζε» τη Γερμανία απ' τους Εβραίους και όλα τα «κοινωνικά παράσιτα». Όπως οι χιτλερικοί, πέρα απ' την γκαιμπελιστική προπαγάνδα, χρησιμοποίησαν τα τάγματα εφόδου και τις οργανωμένες ορδές των SS, έτσι το Δροσογιαννικό κακέκτυπο της, χρησιμοποιεί την αισχρή προπαγάνδα της δήθεν έκδοσης έναντι πενήντα δραχμών νεαρών κοριτσιών σε στρώμα της πλατείας, τα τάγματα εφόδου των ΜΑΤ και ΜΕΑ και τους αγανακτισμένους πολίτες των κλαδικών των πασοκιστών.

Ο «κομμουνιστοφάγος» του Γράμμου και του Βίτσι, ο επί 40 χρόνια πιστός λακές και αυλικός της εξουσίας, κυλιέται σήμερα στο στρώμα της Πλατείας Εξαρχείων, βρωμίζοντάς το με τις πιο αισχρές του λασπολογίες.

Η διακίνηση της πρέζας, μέσα στο δροσογιαννικό κλοιό της «εκκαθάρισης» δείχνει ποιοι προστατεύουν και προωθούν την πρέζα. Ενώ οι αναρχικοί που κινητοποιήθηκαν ενάντια στο κύκλωμα της πρέζας (17.2.86) χτυπήθηκαν απ' τα ΜΑΤ.

Οι φασίστες κινούνται και δρουν ανενόχλητοι ενώ την ίδια στιγμή ο Δροσογιάννης χτυπά τους αναρχικούς που είναι οι μόνοι που έμπρακτα -καίγοντας τα γραφεία τους- απάντησαν στις προκλήσεις των φασιστικών αποβρασμάτων της ΕΠΕΝ και της Ε.Ν.Ε.Κ. Είναι φανερό λοιπόν γιατί το κράτος στρέφεται με τέτοια λύσσα ενάντια στους αναρχικούς δημιουργώντας το μύθο του «κράτους των Εξαρχείων». Σε μια περίοδο που προμηνύεται η ένταση των κοινωνικών αγώνων και επιχειρείται η δικαιολόγηση των αυξημένων κατασταλτικών μέτρων, το χτύπημα απέναντι στους αναρχικούς, είναι το χτύπημα που ετοιμάζει το πασοκικό κράτος ενάντια στους κοινωνικούς αγώνες, στοχεύοντας να μετατρέψει τον ελλαδικό χώρο σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Η τοποθέτηση του στρατηγού Δροσογιάννη στο υπουργείο Δημ. Τάξης σηματοδοτεί την απαρχή ενός νέου κύκλου διώξεων ενάντια στο αναρχικό κίνημα. Τα γεγονότα όπως εξελίχθηκαν το αποδεικνύουν:

ΖΗΤΩ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ (η απαγόρευση έγινε κατόπιν εντολής Αρκουδέα ενώ ο εισαγγελέας επέβλεπε απλά την τήρηση της διαταγής). Αλλά το ποσοστό bias που μας εξασκή η εξουσία θα το πάρει πίσω με το αζημίωτο.

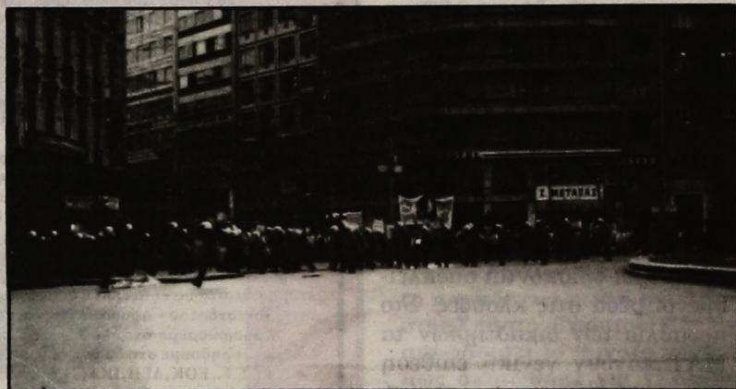
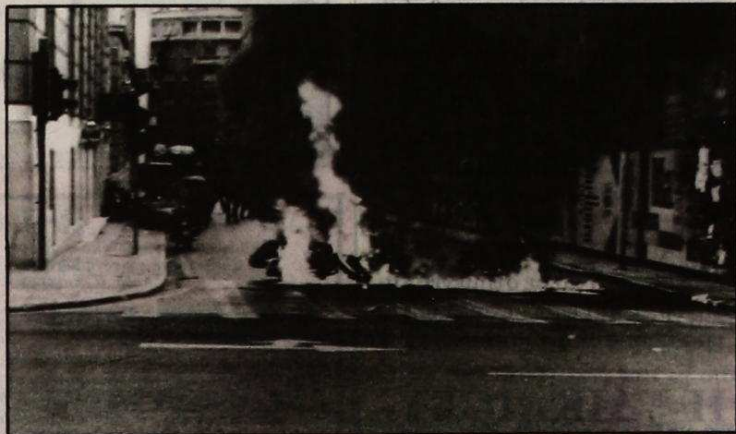
ΟΧΙ, όμως, από τους ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ, αλλά από τους ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ, 9 ΜΑΗ 86

ΠΟΡΕΙΑ ΜΕ ΜΗΧΑΝΕΣ

Δευτέρα 12 του ΜΑΗ: συγκέντρωση και πορεία στην Αμερικάνικη και Ρώσικη πρεσβεία με μοτοσυκλετιστές, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το πυρηνικό «ατύχημα» του Τσερνομπίλ, απαγορεύεται και πάλι απ' τον Αρκουδέα. Παρ' όλη την απαγόρευση και τις προληπτικές συλλήψεις στα Προπύλαια πραγματοποιούνται δυο πορείες στην Αμερικανική και Ρωσική πρε-

σβεία. Οι πορείες θα συναντηθούν μπροστά απ' την Γενική Ασφάλεια και ενωμένες θα συνεχίσουν την πορεία στο κέντρο της πόλης. Τελικά η πορεία θα διαλυθεί ειρηνικά στην πλατεία Εξαρχείων: Μια ώρα μετά τη λήξη της πορείας, ΜΑΤ και ΜΕΑ, θα επιτεθούν απρόκλητα με αέρια στην πλατεία, θα ξυλοκοπήσουν και θα συλλάβουν δεκάδες πολίτες, νεαρούς και αναρχικούς. Ταυτόχρονα τα ένοπλα τμήματα του κράτους θα πολιορκήσουν τα γραφεία των Αριστερών Συσπειρώσεων στη Βαλτετισίου. Μετά από πολύωρη πολιορκία θα αποχωρήσουν άπρακτοι. Την ίδια μέρα σε συνέντευξη τύπου που έδωσαν σύντροφοι, κατήγγειλαν την φασιστική τρομοκρατία του κράτους και καλούσαν σε συγκέντρωση για την Τρίτη 13 Μάη στα Προπύλαια.

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Τρίτη 13 του Μάη: Στις 6 ώρα πραγματοποιείται η προγραμματισμένη συγκέντρωση ενάντια στα πυρηνικά, από την ΑΚΕ, τους οικολόγους, τους αριστεριστές και τους αναρχικούς. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης και ενώ το μέτωπο της διαδήλωσης ήταν προς Ομόνοια, η ΑΚΕ και κάποιοι αριστεριστές αποφασίζουν να κάνουν πορεία από Κοραή-Σταδίου προς Σύνταγμα, ενώ την ίδια στιγμή πίσω απ' το μπλοκ των υπολοίπων αριστεριστών και των αναρχικών τοποθετούνται τρεις διμοιρίες των ΜΑΤ. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης η ΑΚΕ προσπάθησε να στερήσει το δικαίωμα έκφρασης στους αναρχικούς φέρνοντας διάφορα προσχήματα στο να διαβαστεί το κείμενο απ' τα μικρόφωνα. Τελικά το κείμενο διαβάστηκε με τρόπο όμως που γινόταν εκ των πραγμάτων δυσνόητο. Η πορεία ξεκινά γύρω στις 7 από Πανεπιστημίου προς Ομόνοια, ενώ στο μπλοκ των αντιεξουσιαστών βρίσκονται γύρω στα δύο με δύομιση χιλιάδες άτομα. Την ίδια στιγμή άλλες τρεις κλούβες

με ΜΑΤ βρίσκονται στο ύψος Σταδίου και Πεσματζόγλου, ενώ στην Ομόνοια άλλες διμοιρίες ΜΑΤ έχουν καταλάβει επίκαιρες θέσεις. Οι γύρω δρόμοι έχουν αποκλειστεί από ασφάλιτες και μεατζήδες. Κατά την διάρκεια της πορείας αντηχούν τα συνθήματα «Εξω οι μπάτσοι και τα πυρηνικά, ζήτω τα φρούτα και τα λαχανικά», «Απόψε θα γίνει του Τσερνομπίλ», «οι μπάτσοι να πάνε στο Τσερνομπίλ», «Κάτω τα πυρηνικά δυτικά-ανατολικά».

Το σχέδιο των δυνάμεων καταστολής ήταν να εγκλωβίσουν την πορεία στη Σταδίου, μεταξύ Πεσματζόγλου και Αιόλου όπου και θα την συνέτριβαν. Όμως η αυθόρμητη αντίδραση των συντρόφων ματαίωσε τα σχέδια της εξουσίας, όταν στη γωνία Πεσματζόγλου και Πατησίων εμφανίστηκε προκλητικά μοτοσυκλετιστής της Άμεσης Δράσης για συντονισμό της επιχείρησης εγκλωβισμού της πορείας, σύντροφοι τον έτρεψαν σε φυγή και τίναξαν στον αέρα την μοτοσυκλέττα του. Την ίδια στιγμή η πορεία μαχητικά κατευθύνθηκε προς την Ομόνοια με τα συνθήματα: «Τιμή, τιμή στο Χρίστο Τσουτσουθή» και «Βία στη βία της εξουσίας». Στη συμβολή Σταδίου και Ομόνοιας σύντροφοι απαντώντας στην προκλητική παρουσία των ΜΑΤ, τους τρέπουν σε φυγή προς τα Χαυτεία. Έτσι το σχέδιο εγκλωβισμού έχει αποτύχει και διατάζε-

συν. απο σελ. 3

ται γενική επίθεση των ΜΑΤ ενάντια στους διαδηλωτές. Όταν μοτοσυκλετιστές της ομάδας Ζ επιτίθενται στα μετώπι-σθεν μπλοκ των αντιστασιαστών, θα λάβουν ό,τι τους αξίζει, σύντροφοι θα κάψουν τη μια μοτοσυκλέττα και θα αναγκάσουν τους Ζητάδες να αποχωρήσουν άτακτα. Οι συγκρούσεις γενικεύονται και οι διαδηλωτές υποχωρούν προς διάφορες κατευθύνσεις. Σε λίγο όλο το κέντρο της Αθήνας πολιορκείται, και για 6 ώρες γίνονται συλλήψεις-αντιποίνων απ' την Αλεξάντρας ως το Θησείο. Συλλαμβάνονται γύρω στα 100 άτομα, και παραπέμπονται με σημειωμένες κατηγορίες και βάσει φακέλλων ή εμφάνισης 39 απ' αυτούς.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΜΑΤ

14 Μάη: μέσα σε κλίμα τρομοκρατίας, βασανιστηρίων και ξυλοδαρμών οι 39 σύντροφοι οδηγούνται στον εισαγγελέα όπου παράτυπα τους απαγγέλλονται πρόσθετες κατηγορίες και παραπέμπονται στον ανακριτή για την επόμενη. Την ώρα που οι σύντροφοι βρίσκονται αποκλεισμένοι μέσα στις κλούβες. Στο προαύλιο των δικαστηρίων τα ΜΑΤ κάνουν γενική επίθεση και συλλαμβάνουν προληπτικά δώδεκα από τους συμπαραστάτες φίλους και συγγενείς.

15-16 Μάη: Οι 39 σύντροφοι οδηγούνται στον ανακριτή και τελικά προφυλακίζονται 13 με βαριές κατηγορίες. Όμως η βία και η τρομοκρατία του κράτους, οι διωγμοί, οι απαγορεύσεις, οι φυλακίσεις και τα φασιστικά πογκρόμ δείχνει τον τρόπο και τον πανικό της εξουσίας μπροστά στην συγκρότηση και την ύπαρξη ενός ισχυρού αναρχικού κινήματος.

Ανακοίνωση που παίρνει την ευθύνη για μολότωφ ενάντια στα ΜΑΤ στο λόφο του Στρέφη την Τρίτη, 14 ΜΑΗ, και απειλεί σε περίπτωση καταδίκης, έστω και ενός, από τους συλληφθέντες:

Πάλι έριξαν λάσπη στην Αλήθεια

Ύστερα από τις επιθέσεις στα Γουρούνια των ΜΑΤ και ΜΕΑ, το απόγευμα της Τρίτης, στην ΟΜΟΝΟΙΑ οι ΜΠΑΤΣΟΙ επιτέθηκαν στην πλατεία, κτυπώντας με λυσαλέα μανιά όποιον έβρισκαν στο δρόμο τους.

Έκαναν όμως το Σφάλμα να σκεφτούν για επιχείρηση στο λόφο του Στρέφη.

Έκαναν και το Σφάλμα να ανέβουν στο λόφο, πέφτοντας έτσι, για κακή τους τύχη, πάνω σε ορισμένες οργισμένες νυχτερίδες, οι οποίες έτρεψαν σε φυγή μονάχα 3 διμοιρίες ΜΑΤ, με ρόπαλα, μολότωφ και δόντια. Ύστερα από όλα αυτά, οι ΜΠΑΤΣΟΙ ανακοίνωσαν ότι:

«Δε βρέθηκε κανένα ύποπτο άτομο στο Λόφο». «Ο Λόφος είναι καθαρός». Προειδοποιούμε και απειλούμε ότι έστω, ένας σύντροφός μας καταδικαστεί τότε:

ΕΧΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΙΤΗ, ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΣΦΑΛΙΤΗ 1, 2, 3 πολλά Χημεία.

Οι οργισμένες νυχτερίδες του ΜΙΧΑΛΗ

«Ένα κράτος όσο μικρό κι αν είναι έχει δικαίωμα παρέμβασης στη διεθνή κοινωνία»
Ανδρ. Παπανδρέου

«Το κράτος των ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ θα παταχθεί»
Αντων. Δροσογιάννης

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ

Τις τελευταίες μέρες μετά από κλιμακούμενες πολεμικές ενέργειες καταλήφθηκε από το στρατό του Δροσογιάννη το μικρό κ. ησυχ «κράτος» των Εξαρχείων. Κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις πιάστηκαν δεκάδες άτομα, πολίτες και μη του «κράτους» των Εξαρχείων, που παρ' όλες τις διεθνείς συνθήκες για τους αιχμαλώτους πολέμου βασανίστηκαν και στερήθηκαν βασικά δικαιώματά τους, ενώ δεκάτρες απ' αυτούς έχουν κρατηθεί σαν όμηροι. Κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις συνελήφθησαν κι άλλα άτομα επίτιμοι πολίτες ή συμπαραστάτες του μικρού «κράτους» μας, σε άλλα γειτονικά «κράτη» όπως της Ν. Ιωνίας, Ν. Σμύρνης, Κυψέλης, κ.α.

Από τη στιγμή που ολοκληρώθηκε η κατάληψη του «κράτους» των Εξαρχείων ο στρατός κατοχής του Δροσογιάννη εξαπέλυσε πογκρόμ συλλήψεων και ξυλοδαρμών των κατοίκων αλλά και των επισκεπτών με ξεκάθαρο σκοπό να πλήξει ο τουρισμός του μικρού αυτού «κράτους» καθώς και η αλληλεγγύη των αυτοχθόνων κατοίκων και των τουριστών. Επίσης άλλοι κάτοικοι του υπό κατοχή κράτους τη στιγμή της κατάληψης βρίσκονταν σε γειτονικά «κράτη» (Αγ. Βαρβάρα, Κουκουβάουνας, Κερατσίνι κ.λ.π.) και δεν τους επιτράπηκε η είσοδος στο «κράτος» τους με αποτέλεσμα κύμα αστέγων και προσφυγιάς.

Καταγγέλλουμε τον Ανδρ. Παπανδρέου που ενώ δείχνει να υποστηρίζει την ειρήνη, τον σοσιαλισμό και τον πυρηνικό αφοπλισμό προβαίνει σε επαίσχυντες ιμπεριαλιστικές πράξεις εναντίον μικρών κρατών χρησιμοποιώντας μάλιστα και πυρηνικά όπλα: συγκεκριμένα βρέθηκαν καισίο 137 και στρόντιο 90 στα γκλόμπς και ιώδιο 131 στις κερανοφόρες πυρηνικές κεφαλές των ΜΑΤατζήδων.

Ζητάμε την αλληλεγγύη και συμπράταση όλων των κατοίκων των γειτονικών «κρατών» καθώς και την επαγρύπνησή τους γιατί από πληροφορίες που έχουμε συντομα μάλιστα θα έρθει και η δικιά τους σειρά, να υποστούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια του Παπανδρέου - Δροσογιάννη και του στρατού τους.

Διακηρύσσουμε ότι δεν θα κάσουμε με σταυρωμένα χέρια. Σε πρώτη φάση, θα αιμαφυγηθούμε στη διεθνή αμνηστία και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς ΟΗΕ, U.N.S.E.F., ΕΟΚ, ΔΕΗ, ΙΚΑ, ΤΕΒΕ, ΑΚΕ, ΚΥΣΙΜ, ΚΕΑΔΕΑ, ΕΛΚΕΠΑ, ΤΕΙ, ΓΕΕΕ κ.λ.π.

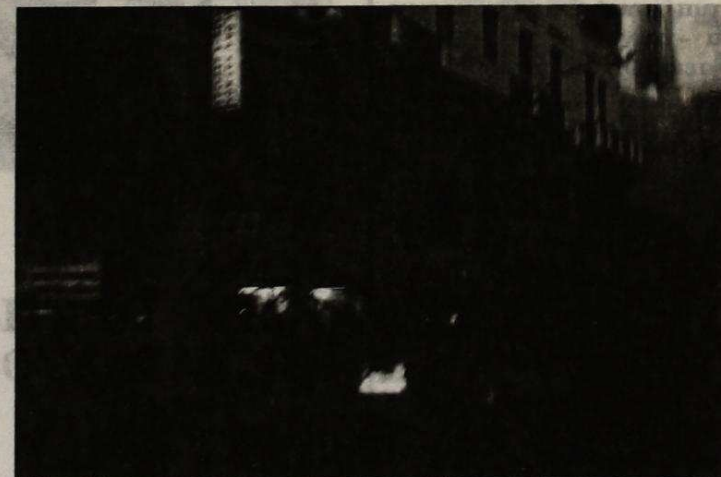
Αν τα δίκαια αιτήματά μας δεν εισακουστούν, θα καταφύγουμε στο τελευταίο μέσο για την απελευθέρωση του «κράτους» μας και των αιχμαλώτων του πολέμου. Τον αναρτοπόλεμο.

Ήδη έχουμε έρθει σε επαφή με ειδήμονες του είδους, που δέχονται να μας βοηθήσουν όπως οι: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Χατζημιχάλης Γιάνναρης, Παύλος Μελάς, Δορμ. Μελουσιώτης κ.λ.π.

Ο ΛΟΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ
(Ή θα πεθάνετε ή θα ζήσουμε)

ΟΜΑΔΑ ΕΜΙΓΚΡΕΛΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ 13 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΤΙΣ 13.5.86

Με την καταγγελία μας αυτή κάνουμε έκκληση σε κάθε πολίτη ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων, σε κάθε άνθρωπο που θέλει να ζει σε μια δίκαιη και ελεύθερη κοινωνία.

Σε μια προσπάθεια κατασκευής ενόχων, 13 συνάνθρωποί σας συνελήφθησαν, δάρθηκαν άγρια, υβριστήκαν με τον πιο χυδαίο τρόπο, απειλήθηκαν, δέχτηκαν τρομερές ψυχολογικές πιέσεις, φυλακίστηκαν και είναι στριμωγμένοι ζώντας σαν τα ζώα, θύματα ενός κρατικού παραλογοισμού, μιας σκευωρίας. Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι δεν έχουμε καμιά απολύτως σχέση με τα επεισόδια. Πολλοί από μας συνελήφθησαν σε άλλο τόπο και χρόνο από τα γεγονότα, με τη διαδικασία της απλής εξακρίβωσης στοιχείων. Άλλοι από μας συμμετείχαν στην αντιπυρηνική διαδήλωση της 15.5.86 θέλοντας να εκφράσουν την αντίθεσή τους στον

πυρηνικό τρόπο. Μερικοί από μας είναι αντιστασιαστές, άλλοι ανένταχτοι πολίτες και μερικοί οπαδοί κοινωβουλευτικών κομμάτων.

Δηλώνουμε ότι είμαστε κατηγορηματικά ενάντια στη βία και ότι όσοι από μας συμμετείχαν στην πορεία, συμμετείχαν ειρηνικά. Αν οι κρατικοί μηχανισμοί ψάχνουν για εξιλαστήρια θύματα στο βωμό κάποιας σκοπιμότητας, δηλώνουμε ότι εμείς αρνούμαστε να δεχτούμε αυτό το ρόλο. Ζητάμε τη συμπράταση όλων και δηλώνουμε ότι αρχίζουμε απεργία πείνας και μερικοί από μας και απεργία δίψας, σαν τελευταία προσπάθεια να διεκδικήσουμε την ελευθερία και την πλήρη και χωρίς όρους αποκατάσταση της προσωπικότητάς μας.

Η δικαίη μας υπεράσπιση είναι υπεράσπιση των ατομικών ελευθεριών όλων μας.

ΜΑΤ - «αγανακτισμένοι πολίτες» ενάντια σε γυναίκες.

Με σκοπό να σπάσει η κατάσταση πολιορκίας από τις αστυνομικές δυνάμεις στην πλατεία Εξαρχείων, γυναικείες ομάδες οργάνωσαν συγκέντρωση με θέμα «Γυναίκες-Χώρος».

Από νωρίς «καταστημάτρες και νοικοκυρές» με παιδιά είχαν μαζευτεί περιμένοντας τη συγκέντρωση. Όταν έφτασαν οι πρώτες γυναίκες άρχισαν να τις βρίζουν και να τις διώχνουν. Στις «αντεγκλήσεις» που δημιουργήθηκαν, τα ΜΑΤ επενέβησαν και συνέλαβαν 28 γυναίκες προληπτικά.

Μεταξύ των «αγανακτισμένων» ήταν και άτομο που λίγο καιρό πριν εμφανίζονταν στο πάρκο του Ζωγράφου, σαν κάτοικος Γουδιού και έπαιζε και με τον «αγανακτισμένο πολίτη».

Επίσης 2 ώρες νωρίτερα άξιω-

ματικός της αστυνομίας και κάποιος με πολιτικά ανέβηκαν στο μαγαζί ρεμπετάδικο του Κάβουρα. Στους διαπληκτισμούς που έγιναν στη συγκέντρωση των γυναικών η σύζυγος Κάβουρα προτοστατούσε στις απειλές και υπεδείκνυε γυναίκες στα ΜΑΤ. Λέτε τυχαία νάταν η επίσκεψη;

Παρεμπιμπόνητως ψιθυρίζεται μεγαλόφωνα ότι η αναβάθμιση-εκκένωση των Εξαρχείων έχει να κάνει με μπιζνες εκατομμυρίων στην περιοχή. Και δεν είναι τυχαίο, ότι από τους λίγους μαγαζάτορες που πρωτοστατούν σε «ευχαριστίες» στο Δροσογιάννη, είναι αυτοί που έχουν συμφέροντα και πρόσκεινται κατά διάφορους τρόπους και για διάφορους λόγους στο ΠΑΣΟΚ.

Καθεστώς οι προληπτικές συλλήψεις

Για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση, γίνονται προληπτικές συλλήψεις στα δικαστήρια της Σχολής Ευελπίδων στις 14 Μάη.

Εισαγγελέας Βλάμης: Οι συλλήψεις έγιναν προληπτικά.

Επικεφαλής αστυνομικής δύναμης Τασσιάκος: Απλή εξακρίβωση στοιχείων.

Κυβερνητικός εκπρόσωπος Κούρτης: Η κυβέρνηση δεν έχει καμιά σχέση με προληπτικές συλλήψεις. Καλύπτουμε το Δροσογιάννη.

Δροσογιάννης: Προτιμώ τις συλλήψεις αθώων από το αίμα.

Η βασική αρχή του Δικαίου ήταν από αρχαιότατων χρόνων «καλύτερα ένας ένοχος ελεύθερος, παρά ένας αθώος στη φυλακή». Αντίθετα, η βασική αρχή των Ναζιστών ήταν και είναι τα μαζικά αντίποινα και οι προληπτικές συλλήψεις.

Έγινε, λοιπόν, η αρχή. Δόθηκε το πράσινο φως στο Δροσογιάννη και στον Αρκουδέα να επιδιώκονται καθημερινά ασταμάτητα σε προληπτικές συλλήψεις και «εξακριβώσεις» στο κέντρο της Αθήνας, στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων-Νεάπολης (εκατοντάδες συλλήψεις), αλλά και σε συνοικίες όπως η Ν. Ιωνία (90 συλλήψεις), η Ν. Σμύρνη (6 συλλήψεις), η Βούλα (εκατοντάδες συλλήψεις) και αλλού. Κι όχι μόνο να συλλαμβάνουν, αλλά να βρίζουν και να ξυλοκοπούν τους συλληφθέντες μέσα στις κλούβες.

Η αστυνομοκρατία είναι πλέον γεγονός. Φαίνεται ότι με την προοπτική της οξύνσης των κοινωνικών συγκρούσεων, το προσώπιο του «κράτους-δικαίου» δεν εξυπηρετεί πλέον σε τίποτε, και η προσπάθεια «συμφιλίωσης» αστυνομίας-πολίτη έφτασε οριστικά στο τέλος της. Το κράτος, σε μία άνευ προηγουμένου επίδειξη ισχύος, γενικεύει την ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ. Το κράτος δείχνει τα δόντια του. Σ' εμάς μένει να το ξεδοντιάσουμε.

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΕΠΙΒΙΩΝΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΟ ΕΦΙΑΛΤΗ.

Το κείμενο θα διαβάζονταν στη συγκέντρωση της Παρασκευής, 9/5/86, που απαγορεύτηκε από την Αστυνομία και για την οποία αναφερόμαστε σ' άλλη σελίδα.

Οι εξουσιαστές και οι μισθωμένοι τεχνοκράτες επιστήμονές τους, επιδιώκουν να εθίσουν τους λαούς στην ιδέα της συμβίωσης με την ραδιενέργεια. Έτσι, θα πορέσουν ανενόχλητοι να προχωρήσουν, ανεξάρτητα από τις θυσίες (όπως αυτή του Τσερνομπίλ) προς τον τελικό στόχο τους που είναι η οριστική και γενικευμένη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, καθώς και η πλήρης εξάρτηση των ενεργειακών της αναγκών από συγκεκριμένα κέντρα εξουσίας και αποφάσεων. Σήμερα γνωρίζουμε ότι η ραδιενέργεια υπάρχει και συσσωρεύεται στο περιβάλλον εδώ και -τουλάχιστον- 40 χρόνια. Πρώτα, ήταν οι εγκληματικές πυρηνικές δοκιμές των υπερδυνάμεων στην ατμόσφαιρα, που ακόμη και σήμερα συνεχίζουν να κάνουν οι κρατιστές της Γαλλίας και της Κίνας. Μετά, ήρθαν να προστεθούν, φορώντας ειρηνικό προσώπιο, τα πυρηνικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Παρά τις προσπάθειες των εκάστοτε διαχειριστών της εξουσίας, σ' Ανατολή και Δύση, δεξιών και αριστερών, και των μισθωμένων επιστημόνων τους, να συγκαλύψουν το έγκλημα που συντελείται σε βάρος της ζωής μας, προκειμένου να υλοποιηθούν οι πολιτικές και οικονομικές πρακτικές τους, εμείς ξέρουμε σήμερα ότι από το 1957 εκατοντάδες «ατυχήματα» γεμίζουν με ραδιενεργό θάνατο τον πλανήτη μας.

Τώρα, η καταστροφή του Τσερνομπίλ, ξεσκεπάζει τα ψέματά τους, προκαλώντας εκατόμβες τωρινών και μελλοντικών θυμάτων. Τα ψέματα των κυβερνητών, η υποκριτική εγκυρότητα των στρατευμένων επιστημόνων και η σιωπή των δασκαλεμένων «κινήματων ειρήνης», δεν είναι πλέον σε θέση να κρύψουν την αλήθεια.

ΛΕΝΕ ΨΕΜΜΑΤΑ όταν μιλούν για όρια αντοχής στην ραδιενέργεια. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κανένα όριο ανεκτό από τον ανθρώπινο οργανισμό. Απλά, η ραδιενέργεια όταν είναι υψηλή, σκοτώνει

άμεσα, ενώ όταν είναι χαμηλή, σκοτώνει αργά, μετά από χρόνια. Η έκθεση σε ραδιενεργή ακτινοβολία επιφέρει βιολογικά αποτελέσματα που είναι δύο κατηγοριών: σωματικά και γενετικά. Όταν η ακτινοβολία ξεπεράσει την αντοχή του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά, τότε σε ώρες, σε μήνες ή σε χρόνια εμφανίζεται καρκίνος. Δεν υπάρχει δόση ακτινοβολίας, όσο μικρή κι αν είναι, που να αναιρεί την πιθανότητα να εμφανιστούν τα σωματικά ή γενετικά αποτελέσματα. Ειδικά αυτά τα τελευταία, τα γενετικά, προκαλούν γεννήσεις παιδιών παραμορφωμένων σωματικά ή καθυστερημένων διανοητικά, και μπορεί να εμφανιστούν και μετά από δυο-τρεις γενιές. Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ότι εμείς, που σήμερα ζούμε τον εφιάλητη του Τσερνομπίλ, είμαστε όλοι υποψήφια θύματα για το μέλλον. Ακόμη και οι γενετικές αλλοιώσεις που ίσως έχουμε υποστεί, μπορεί να εμφανιστούν μετά από πολλά χρόνια, στους απογόνους μας. Υπάρχουν υπολογισμοί που αναφέρουν ότι στη δική μας γεωγραφική περιοχή, μετά από μια δεκαετία, θα σημειώνεται ένας θάνατος την ημέρα από καρκίνο που δημιουργείται σήμερα στους λαούς της περιοχής. Φυσικά, υπάρχει και η φοβερή εμπειρία από το μαζικό έγκλημα των βορειοαμερικανικών κρατιστών στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι, που μας δίδαξε ότι η καρκινογόνος δράση της ραδιενέργειας είναι αναμφισβήτητη και ότι υπάρχει μια χρονική καθυστέρηση στην εμφάνιση της αρώστειας, υπάρχει δηλαδή ένας «χρόνος επώασης» που μπορεί να είναι 10, 20 ή και 30 χρόνια.

Οι μπακαλίστικοι λογαριασμοί των στρατευμένων επιστημόνων που καλούνται από την εξουσία να μας καθησυχάσουν, για να συνεχίσουμε την συνεισφορά μας στην παραγωγική διαδικασία απεριόριστοι και εθισμένοι στη ραδιενέργειά τους, μας αποδείχνουν απλά τα ρεμ και τα μιλιρέμ της ηλιθιότητάς τους. Όσο για τα ρεμ και μιλιρέμ της ακτινοβολίας που δεχόμαστε, εξυπηρετούν μόνο τις

στατιστικές των επιστημόνων που πειραματίζονται πάνω μας. Οι μελέτες τους πάνω στα πρώτα ανθρώπινα πειραματόζωα της ραδιενέργειας, πριν από 40 χρόνια, έδειξαν ότι ακόμη και 100 ρεμ, είναι ικανά να προκαλέσουν λευχαιμία.

ΛΕΝΕ ΨΕΜΜΑΤΑ όταν μιλούν για καθάρισμα του περιβάλλοντος μετά από λίγες μέρες. Δεν είναι σε θέση να γνωρίζουν ούτε τα στοιχεία που αποτελούν τα ραδιενεργά κατάλοιπα, ούτε τον χρόνο έκθεσης του περιβάλλοντος. Έτσι, δεν ξέρουν πότε πράγματι θα καθαρίσει η φύση από την μόλυνση που την αργοσκοτώνει. Πρόχειροι υπολογισμοί μιλούν για περίοδο 30 ως 300 χρόνων, για τον καθαρισμό της φύσης -αν φυσικά δεν έρθει νέο «ατύχημα» στο μεταξύ. Χρόνια τώρα, οι εξουσιαστές και το μισθωμένο υπαλληλικό λούμπεν επιστημονικό προλεταριάτο τους, προσπαθούν να μας πείσουν για την ασφάλεια των πυρηνικών εργοστασίων τους και για την αναγκαιότητα της λειτουργίας τους. ΕΙΝΑΙ ΨΕΜΜΑΤΑ. Δεν υπάρχει καμία ουσιαστική ανάγκη να λειτουργούν οι πυρηνικοί αντιδραστήρες τους, μια και είναι γνωστό ότι το ποσοστό της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγουν, δεν ξεπερνά το 10-12% (με εξαίρεση τη Γαλλία) του συνόλου της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Ένα τέτοιο μικρό ποσοστό εύκολα μπορεί να καλυφθεί με τις παραδοσιακές ή άλλες μεθόδους -αυτό είναι δικό τους πρόβλημα, όπως και οι «ενεργειακές ανάγκες» τους. Είναι λοιπόν μύθος η αναγκαιότητα της ύπαρξης και λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών. Η μόνη ανάγκη είναι η ανάγκη των κυβερνητών να συγκαλύπτουν πίσω από τους τοίχους των πυρηνικών εργοστασίων τους, την παραγωγή των πυρηνικών όπλων, και ταυτόχρονα να προωθούν τους φιλόδοξους στόχους τους για την παγκόσμια επιβολή ελέγχου των ενεργειακών αναγκών της κοινωνίας που διαμορφώνουν. Δεν είναι καθόλου σύπωση το γεγονός ότι όλες οι χώρες που κατασκευάζουν και πουλούν πυρηνικούς αντιδραστήρες, διαθέτουν ταυτόχρονα και πυρηνικά οπλοστάσια.

ΛΕΝΕ ότι τα πυρηνικά τους εργοστάσια είναι ασφαλή. ΨΕΜΜΑΤΑ. Εδώ και 30 χρόνια, εκατοντάδες μικρά, μεσαία και μεγάλα «ατυχήματα» συσσωρεύουν δυσμέτρητα ποσά ραδιενεργών κατάλοιπων στην ατμόσφαιρα, στο έδαφος, στις τροφές, στα δάση, στις καλλιέργειες, παντού, ο βιολογικός κύκλος του πλανήτη γίνεται ολοένα και πιο ραδιενεργός και θανατηφόρος. Η ζωή αντιμετωπίζει τον πλήρη αφανισμό.

Ο κίτρινος αστικός τύπος, είτε για να δικαιολογήσει, είτε για να συγκαλύψει τις διαστάσεις της καταστροφής στο Τσερνομπίλ, αναγκάστηκε να ξεσκεπάσει μια σειρά από πυρηνικά ατυχήματα, που επί δεκαετίες είχαν συγκαλυφθεί προσεκτικά. Είναι χαρακτηριστικό πόσο υποκριτικά αποκαλύπτει σήμερα ο τύπος των εξουσιαστών αυτά που έπρεπε να έχει αποκαλύψει πριν από χρόνια. Και φυσικά είναι χαρακτηριστικό πόσο ανεπαρκή και ανασφαλής αποδείχθηκαν τα πυρηνικά εργοστάσια, που για πολλά χρόνια διαφημιζόνταν για «υπερπροϊόν» της σύγχρονης τεχνολογίας και της επιστημονικής γνώσης. Έτσι, στο βορειοαμερικανικό κράτος, αναφέρονται αστρονομικοί αριθμοί ατυχημάτων. Τα πιο σημαντικά ήταν το 1961 στο Αιντάχο Φωλς, το 1966 στο Ντητρόιτ, το 1975 στο Μπράουν Φέρν της Αλαμπάμα, το 1967 στο Θρη Μάιλ Άιλαντ και λίγο μετά, τον ίδιο χρόνο στο Τενεσσί και τέλος φέτος το Γενάρη στην Οκλαχόμα. Στο κράτος της Βρετανίας το 1957 σημειώθηκε ατύχημα με 40 νεκρούς στο Γουήντσκοκ (Λίβερπουλ), γεγονός που ακοκαλύφθηκε μόλις το 1983! Άλλες μεγάλες θυσίες στο βωμό της οικονομικής και στρατιωτικής ανάπτυξης των απανταχού κρατιστών, ήταν: το 1957 στο Κασλί της Σοβιετικής Ένωσης, το 1966 στο Λούσενς Βαντ της Ελβετίας, το 1969 στο Σαιντ Λωράν της Γαλλίας, το 1974 στο Σεβτσένκο της Σοβιετικής Ένωσης, το 1981 στην Τσουρούγκα της Ιαπωνίας, το 1983 στην Αργεντινή. Αυτός είναι ένας μικρός κατάλογος των περιστατικών που πολλαπλά διάψευσαν την ασφάλεια των πυρηνικών εργοστασίων. Τα ψευτοδιλήμματα που βάζουν οι

λεγόμενες «ενεργειακές ανάγκες», καταρρέουν και για τον πιο απλό νου. Γιατί καμιά ενεργειακή λύση δεν μπορεί να θεωρηθεί λογικά αποδεκτή, όταν απειλεί να καταστρέψει οριστικά τη ζωή στον πλανήτη μας. Είναι ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΚΗ να κινηθούν οι λαοί ενάντια στους κρατικούς μηχανισμούς που επιβάλλουν την στρατιωτικοποίηση της ζωής, τον εκμηδενισμό της ανθρώπινης προσωπικότητας, την εξάντληση της φύσης, το θάνατο.

- ΑΝΑΤΡΕΨΤΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ, ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΗΣ.

- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. Η ΟΥΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

- ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑΧΟΥΝ. ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

- ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ «ΑΤΥΧΗΜΑ» ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟ.

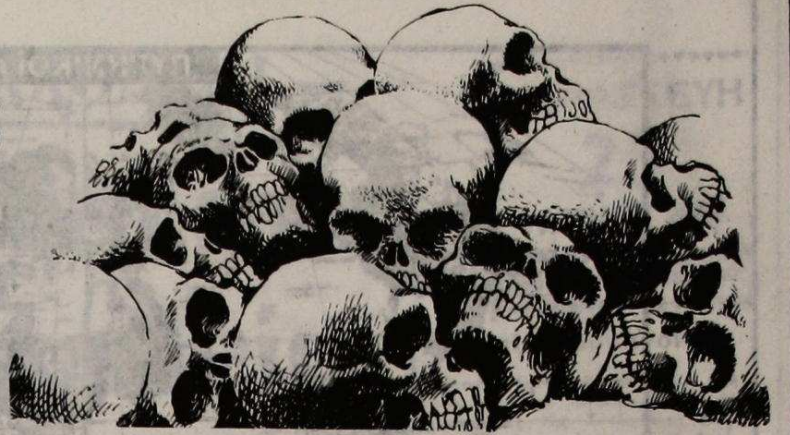
- ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ, ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΠΑΔΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΗΣΥΧΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ.

- ΑΝΑΤΡΕΨΤΕ ΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΑ.

Ομάδα Αναρχικοί Ακτιβιστές

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ; ΟΧΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Πριν μερικές μέρες έγινε γνωστό ακόμα ένα πυρηνικό «ατύχημα», το μεγαλύτερο ενδεχόμενο στην ιστορία της πυρηνικής ενέργειας. Στο πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Τσέρνομπιλ της Σοβιετικής Ένωσης σημειώθηκε μεγάλη διαρροή που οφειλόταν -όπως ανακοινώθηκε- σε βλάβη σ' ένα από τους τέσσερις πυρηνικούς αντιδραστήρες. Τα αποτελέσματα είναι τραγικά. Πέρα από τα θύματα που οι ίδιοι οι Σοβιετικοί παραδέχτηκαν, και που σίγουρα δεν είναι μόνο 9 νεκροί, το ραδιενεργό νέφος που πλανιέται μακάβρια πάνω από τη βορειοανατολική Ευρώπη, σκορπίζει το μελλοντικό θάνατο σε χιλιάδες ανθρώπους που υπολογίζεται ότι θα πεθάνουν στα επόμενα χρόνια από καρκίνο. Ήδη τρεις πόλεις κοντά στο Κίεβο έχουν εκκενωθεί ενώ οποιαδήποτε αναφορά στις καταστροφικές επιπτώσεις της ραδιενέργειας στην περιοχή του ατυχήματος αλλά και στη γήινη ατμόσφαιρα είναι περιττή. Από την άλλη η καταπολέμηση του καίόμενου πυρήνα του αντιδραστήρα με νερό εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους παραγωγής ραδιενεργών υδρατμών που αφήνονται ελεύθεροι στην ατμόσφαιρα. Ας σημειωθεί ότι ο πυρηνικός αντιδραστήρας του Τσέρνομπιλ εθεωρείτο σαν πρότυπο ασφαλείας.

Με το νέο αυτό «ατύχημα» εξαμπαίνει για άλλη μια φορά το

ερώτημα: «Τι πραγματικά συμβαίνει με την πυρηνική ενέργεια;» Η πυρηνική ενέργεια άρχισε να χρησιμοποιείται πρώτα σαν όπλο μαζικής εξόντωσης με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα στη Χιροσίμα και στο Ναγκαasaki ενώ σήμερα ο κίνδυνος ενός ολοκαυτώματος κρέμεται σαν Δαμόκλεια σπάθη πάνω από τα κεφάλαια μας. Στη συνέχεια άρχισε να χρησιμοποιείται για «ειρηνικούς» σκοπούς από διάφορες αναπτυγμένες χώρες με την πρόφαση μιας φθηνότερης ενέργειας. Στην πραγματικότητα αυτή ήταν η δικαιολογία για να μπορούν οι διάφοροι στρατοκράτες να κάνουν τα πολεμικά πειράματά τους ανενόχλητα.

Η αλήθεια είναι ότι η πυρηνική ενέργεια από τη φύση της, Ανατολική και Δυτική, δεν μπορεί να διαχωριστεί σε «ωφέλιμη» ή «βλαβερή», «ειρηνική» ή «πολεμική». Υπάρχει μόνο καταστροφική πυρηνική ενέργεια και αυτό αποδεικνύεται από τη μέχρι τώρα χρησιμοποίησή της. Παρόμοια ατυχήματα έχουν σημειωθεί αρκετές φορές στο παρελθόν από τα οποία πολύ λίγα οφείλονταν σε ανθρώπινο λάθος και που υποτίθεται ότι μια τέτοια πιθανότητα μπορεί να περιοριστεί στο ελάχιστο.

Τα περισσότερα απ' αυτά τα ατυχήματα οφείλονταν σε παράγοντες φυσικούς (σεισμούς, πλυμμήρες κλπ) που ήταν αδύνατο να προβλεφθούν ή να ελεγχθούν. Έτσι από τη στιγμή που

υπάρχει και ο παραμικρός κίνδυνος ατυχήματος δεν θα έπρεπε καν να το συζητούμε μιας και τα αποτελέσματά του είναι γνωστά. Πάντως για να μη νοιώθουμε μακρυνά α' όλα αυτά, ας αναφερθεί ότι γειτονικές χώρες όπως η Τουρκία, -πράγμα που κάνει την κατάσταση πιο επικίνδυνη διότι η χώρα αυτή δεν έχει ανεπτυγμένη τεχνολογία για να μπορέσει να αντιμετωπίσει παρόμοιες καταστάσεις- σκοπεύει να εγκαταστήσει μέσα στα επόμενα χρόνια στο έδαφος της πυρηνικούς αντιδραστήρες. Έτσι μαύρο το ραδιενεργό νέφος, μπορεί κάλλιστα να πλανιέται πάνω από τα δικά μας κεφάλαια. Εξ' άλλου ας μη ξεχνούμε τα πυρηνικά όπλα στις Αμερικάνικες βάσεις.

Το δεύτερο πρόβλημα με την πυρηνική ενέργεια είναι αυτό της αποθήκευσης των ραδιενεργών καταλοίπων, που ακόμα δεν έχει βρεθεί καμιά ουσιαστική λύση. Παλαιότερα για παράδειγμα έκλειναν τα κατάλοιπα σε μεταλλικά «κουτιά» και τα έρριχναν στη Βόρεια θάλασσα. Οι μεταβολές όμως της θερμοκρασίας και οι κινήσεις της γης προκάλεσαν ρωγμές στα «κουτιά» και η ραδιενέργεια άρχισε να διαρρέει. Αποτέλεσμα ήταν να εμφανιστούν διάφορα ψάρια-«τέρατα» ενώ πολλοί ψαράδες άρχισαν να βγάζουν διάφορα εξανθήματα και να πεθαίνουν από μια σπάνια μορφή καρκίνου. Είναι ακόμα το πρόβλημα της μεταφοράς αυτών των ραδιενεργών ουσιών. Έχουν έρ-

θει στη δημοσιότητα οδικά και αεροπορικά δυστυχήματα με οχήματα και αεροπλάνα που μεταφέραν τέτοιες ουσίες. Ας σημειωθεί ότι 1 κιλό πλουτωνίου μπορεί να προκαλέσει το θάνατο σε 2,7 εκατ. ανθρώπους.

Όμως ο πιο μεγάλος κίνδυνος είναι ο κοινωνικός. Οι χώρες που έχουν αναπτύξει πυρηνική τεχνολογία μεταβάλλονται κατά κανόνα σε αστυνομικά κράτη. Η ίδια η πυρηνική ενέργεια αποτελεί μια εξουσία συγκεντρωμένη στα χέρια μερικών τεχνοκρατών, ενώ η πολυπλοκότητα του ελέγχου για τη μείωση της πιθανότητας ατυχήματος είναι τόσο μεγάλη που αν οι πυρηνικοί αντιδραστήρες απλωθούν, η κοινωνία μας θα γίνει σαν στρατόπεδο, με καθορισμένους ρόλους στον καθένα μας όπου η ελευθερία του ατόμου εξ' αιτίας πραγματικών, αλλά και φανταστικών κινδύνων αντί να μεγαλώνει θα λιγοστεύει μέρα με τη μέρα. Η πυρηνική τεχνολογία είναι ακριβώς η μορφή τεχνολογίας που αντί να επελευθερώνει τον άνθρωπο τον υποδουλώνει. Αυτό ακριβώς που λέγεται «τεχνο-φασισμός» και που προς τον οποίο το σύγχρονο κράτος κατευθύνεται. Από την άλλη οι καπιταλιστικές μητροπόλεις (Ανατολικές και Δυτικές) βρήκαν ένα νέο τρόπο να ελέγχουν και να εκμεταλλεύονται τις μη αναπτυγμένες χώρες, πουλώ-

ντας τους αυτή την τεχνολογία. Η τεχνολογία αυτή είναι τόσο εξειδικευμένη που καθιστά στις χώρες που την αγοράζουν άμεσα εξαρτώμενες από τις χώρες που την πωλούν.

Όταν οι υποστηρικτές της πυρηνικής ενέργειας πιέζονται, ομολογούν τους κινδύνους για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον. Από την άλλη όμως δεν μπορούν να απαντήσουν γιατί χρειαζόμαστε αυτούς τους πυρηνικούς αντιδραστήρες, τη στιγμή που δεχόμαστε καθημερινά την ενέργεια του μεγαλύτερου «πυρηνικού» αντιδραστήρα, του ήλιου. Μήπως είναι γιατί κανένας μέχρι τώρα δεν μπόρεσε να κλείσει τη διακίδα σε πακέτα και να την πουλάει; Αρκεί να αναφέρουμε ότι η ηλιακή ενέργεια που πέφτει στη γη σ' ένα χρόνο είναι περίπου 25.000 φορές περισσότερη από την ετήσια κατανάλωση του ανθρώπου.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η άμεση (φωτοκύτταρα, ηλιακοί συλλέκτες) και η έμμεση (αιολική ενέργεια, φωτοσύνθεση, ενέργεια των κυμάτων, υδατοπτώσεις κλπ) χρήση της ηλιακής ενέργειας, σε μικρή κλίμακα σε μια αποκεντρωμένη και αυτοδιευθυνόμενη κοινωνία, είναι η μόνη εγγύηση για μια ισορροπημένη σχέση μεταξύ των ανθρώπων και μεταξύ του ανθρώπου και της φύσης.

Πορείες σε επαρχιακές πόλεις

ΠΑΤΡΑ

Τη Πέμπτη, 15/5 πραγματοποιήθηκε πορεία 150 ατόμων, (αναρχικών, μελών των αριστερών συσπειρώσεων κ.ά.) ενάντια σε κάθε είδους πυρηνικά και στη κρατική τρομοκρατία.

Τη Τετάρτη, 21/5 στο μέγαρο λόγου και Τέχνης έγινε εκδήλωση, όπου εκδόθηκε ψήφισμα ενάντια σε κάθε χρήση πυρηνικής ενέργειας, ενάντια σ' όλα τα όπλα (πυρηνικά-χημικά-βιολογικά-συμβατικά). Το ψήφισμα ζητάει καθολικό αφοπλισμό και κατάργηση κάθε εξοπλισμού, εκφράζει συμπάρασταση σ' όλους τους συλληφθέντες αντιπυρηνικούς διαδηλωτές στην Ελλάδα και αλλού. Την επομένη δημοσιεύεται όλο το ψήφισμα σε τοπικές και ορισμένες αθηναϊκές εφημερίδες, ενώ συγκεντρώνονται υπογραφές.

Καθημερινά μοιράζονται προκηρύξεις και κολλούνται αφίσσες, ενώ πραγματοποιείται συγκέντρωση ενάντια στις εκδηλώσεις των φασιστών, που ζητούν αποφυλάκιση των χουντικών και συγκρούεται με τους ΕΠΕΝίτες.

ΧΑΝΙΑ

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την γριά Ευρώπη: το φάντασμα του πυρηνικού αφανισμού.

Με πρωτοφανή σύμπτωση - μέθοδος όμως που δεν μας είναι άγνωστη - ενώθηκαν όλοι για να μας «πληροφορήσουν». Την ίδια ώρα που ο γελοῖος Λάτσης ανεβάζει στο τάνκερ του την Ελληνική σημαία, κι ανταλλάζει φιλία με την «σοσιαλιστική» εξουσία· την ίδια ώρα που ο πανελλήνιος κίτρινος τύπος συναγωνίζεται στα πυχειαία πρωτοσέλιδα γράμματα και στις εγκυκλοπαιδικές ειδήσεις γύρω από την πυρηνική ενέργεια· την ίδια ώρα που όλοι οι «αρμόδιοι φορείς» εκστρατεύονται να μας αφιονίσουν μ' όργανο την παραπληροφόρηση, αποκρύβοντας έτσι τις πραγματικές διαστάσεις του κινδύνου, ώστε στο εγγύ μέλλον να έχουν τη δυνατότητα εβραϊωσης κι άλλων Τσερνομπιλ· την ίδια ώρα που και συ αγωνώντας προσφέρει την αγοραία εργασία σου στο ληστρικό κράτος - την ίδια στιγμή ο καρκίνος κυκλοφορεί στο αίμα μας συνεχώς και σε μεγαλύτερες δόσεις, οι άμεσα πληγμένοι από την ραδιενέργεια ανέρχονται σε 300 «τραυματίες» και 9 νεκρούς, τα παιδιά που γέννησε - κι εκείνα που θα γεννηθείς - ο αέρας που αναπνέεις, όλη η φύση ΝΕΚΡΩΝΟΝΤΑΙ.

Την ίδια ώρα, κάποιοι ξεσηκώνονται και συλλαμβάνονται από τους θεματοφύλακες της σάθρης εξουσίας: Τα ΜΑΤ και τα ΜΕΑ οργώνουν ξανά την μολυσμένη Αθήνα.

Όμως ο κίνδυνος δεν ονομάζεται Αναρχικοί ή Αντιεξουσιαστές. Ο κίνδυνος ονομάζεται ΚΡΑΤΟΣ που κάτω από οποιοδήποτε όνομα σκοπεύει στην αφαίμαξή σου

Σήμερα μπορείς να δεις πως:
—Ο κίνδυνος είναι μεγαλύτερος από 2 ή 3 μήνες,
—Ο κίνδυνος ελεύθερος διαρρέει στο μέλλον υποσχόμενος καρκίνους και τερατογεννήσεις,
—Ο κίνδυνος δεν απαιτεί μόνο ολόπλευρη ΑΠΟΠΥΡΗΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ, μα αναστροφή των κρατικών στεγανών και της κάθε μορφής κοινοβουλευτικής εξουσίας.

—Η ειρήνη τους είναι όμοια και ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ τον πολέμο τους. ΘΕΛΟΥΜΕ να αναπτυχθούμε, να ζήσουμε, να εκφραστούμε ελεύθερα σ' ένα κόσμο ειρηνικό, γενικά αφοπλισμένο· σ' ένα κόσμο ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ. Παλεύομε και σνειρευόμαστε γι αυτόν αντιπαράθετοντας στη σημερινή κοινωνία που ευναρχίζει την έκφραση και τη φαντασία, τον αγώνα και το όραμα που έχουμε. Η αλήθεια για την ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ είναι διαφορετική, είναι επικίνδυνη. Καμιά υπόσχεση, ή δικαιολογία δεν μπορεί να την υποτάξει. Περνά στο αίμα μας και μεταγγίζεται στα παιδιά μας.

Μας σκοτώνουν·
Αντισταθείτε!

ΟΜΑΔΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

ΛΑΜΙΑ

Πορεία στο κέντρο της Λαμίας ενάντια στην αστυνομοκρατία από αντιεξουσιαστές, οικολόγους και άλλους.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία και τους φασίστες.

Είναι γνωστές οι επιθέσεις της αστυνομίας στη ροκ συναυλία, πούχε οργανώσει ο Δήμος, καθώς και το όργιο αστυνομικής βίας και των συλλήψεων, που επακολούθησαν. Οι Θεσσαλονικείς έκπληκτοι είδαν στην πόλη τους να γίνονται όσα διάβαζαν στις εφημερίδες, ότι έκαναν οι αστυνομικές δυνάμεις στα Εξάρχεια.

ΧΑΝΙΑ

Δύο συγκεντρώσεις ενάντια στα πυρηνικά και την αστυνομοκρατία με πάνω από 250 άτομα και την επιδοκίμασία του κόσμου. Στη δεύτερη συγκέντρωση μίλησε εκπρόσωπος της ΠΑΜΚ (μαθητικής του ΠΑΣΟΚ παράταξης), που κατ'άγγειλε τη βία της αστυνομίας.

Προκηρύξεις και αφίσσες κυκλοφόρησαν και για τα δύο αυτά θέματα καθώς και για το ηλεκτρονικό φακέλωμα - νέες ταυτότητες.

Απορία

ΑΠΟ τη Λαμία το τηλεφώνημα (επώνυμο): «Δεν εκδηλώνεται μόνο στα Εξάρχεια η αστυνομική βία σε βάρος συγκεντρωμένου πολιτικού χώρου. Στην πόλη μας συνεληφθησαν τέσσερις σπουδαστές της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, διότι κολλούσαν αφίσσες κατά της πυρηνικής ενέργειας, που είχαν την προκλητική (!) υπογραφή «Αναρχικοί - Ουράνιο Τόξο». Ερωτώ: Τι έκαναν τα όργανα της Ασφάλειας όλη την περασμένη βδομάδα, που οι χουντικοί γέμισαν με αφίσσες, για την αποφυλάκιση των εγκλειστων του Κορυδαλλού, όχι μόνο τη Λαμία, αλλά ολόκληρη τη Γαλιππόλη;»

Το 'να και στο τηλέφωνο: Γιατί ρωτάτε μένα κι όχι τον στρατηγό Δροσολιάννη, που τον ξέρετε καλύτερα, μα και είναι και συντοπίτης σας; Γ.Β.

ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ

Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και πορεία δεκάδων πατησιωτών ενάντια στα πυρηνικά και τις συλλήψεις διαδηλωτών παρά την έντονη αστυνομοκρατία. Είχαν κλήσει την Πατησιών με ΜΑΤ για να αποτρέψουν ενδεχόμενη πορεία στην ΑΘΗΝΑ.

η νέα κυβέρνηση της αλλαγής

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

νικής ομάδας». Η νέα κυβέρνηση πάνω στην ίδια «πεπατημένη» εμφανίζεται με λυμένα τα χέρια να εφαρμόσει τις επιταγές του διεθνούς κεφάλαιου.

[Ανοίγοντας μια παρένθεση μπορεί να επισημανθεί η παράλληλη «ανανέωση» του Ε.Γ. και η ολοκληρωθείσα πρόσφατα αλλαγή στην οργανωτική δομή του κινήματος. Και να συνδιαστεί με την ανοιχτή πια προοπτική θεωρητικοideολογικών ανατροπών που θα επιτρέψουν ριζική εκτροπή από τη μέχρι τώρα διατυμπανιζόμενη «πολιτική φιλοσοφία» ενώ ήδη η κυβερνητική βούληση

συγχρονισμό της καπιταλιστικής ανάπτυξης και την ενίσχυση της συσσώρευσης του κεφάλαιου. Από τον ίδιο τον κ. Παπαντρέου υιοθετούνται οι απόψεις του ΣΕΒ περί μη υλοποίησης των οικονομικών μέτρων από ανώτερα και μεσαία στελέχη της κυβέρνησης: τα αιτήματα των διομηχάνων γίνονται νουθεσίες προς το νέο υπουργικό συμβούλιο από τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Ξεκινώντας ότι «η επιτυχία της πολιτικής μας εξαρτάται κατά κύριο λόγο από την αξιοπιστία της...» ο Παπαντρέου συνεχίζει: «... Η απλούστευση - και πράγματι εδώ είναι το κλειδί - η σύντηξη

προκειμένου να εκσυγχρονιστεί είναι αναγκαία η αύξηση των επενδύσεων, η μείωση των πραγματικών μισθών και η ευκινησία της εργατικής δύναμης. Ο κ. Χαλικιάς απλά υπενθύμισε τις ανειλημμένες υποχρεώσεις απέναντι στο διεθνές κεφάλαιο που, μετά τον προσεχή Οκτώβριο; ο κ. Παπανδρέου θα κληθεί να εφαρμόσει.]

Τρίτο: Αφορά φυσικά την αλλαγή στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Η τοποθέτηση του γνωστού αλεξιπτωτιστή στρατηγού Δροσογιάννη στο πόστο αυτό επιβεβαιώνει και τυπικά πλέον την οργανική επανένταξη του μηχανισμού αυτού στο πλέγμα των παρατηρημάτων της CIA. Εδώ και αρκετό καιρό οι υπηρεσίες του μηχανισμού αυτού εξοπλίζονται, πλαισιώνονται και καλολαδώνονται κάτω από το «αφελές» (;) καμουφλάζ που πρόσφεραν οι υποστηρικτές του εκδημοκρατισμού. Κανένας εκδημοκρατισμός δεν έγινε καμμία υπηρεσία δεν πολιτικοποιήθηκε. Αντίθετα σήμερα βρίσκονται επίσημα και τυπικά κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του μεγάλου υπερατλαντικού συμμάχου. Οι αλλαγές που έγιναν αυτή τη πραγματικότητα έρχονται να ολοκληρώσουν. Οι σχέσεις κατεύθυνσης και ελέγχου που υπήρχαν στους χώρους αυτούς στα χρόνια του '50 και του '60 σήμερα φαίνονται αθώες μπρος στις νέες που αναπτύσσονται. Μέχρι που θα φτάσουν;

Η εφαρμογή της πολιτικής που ακολουθείται σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο απαιτεί την υποστήριξη ενός στρατιωτικού κατασταλτικού μηχανισμού. Η δραστηριότητά τους κλιμακώνεται επικίνδυνα τους τελευταίους μήνες ενάντια σε απεργούς και νεολαίους. Η κλιμακώση της επίθεσης με την «οικονομική

«Η μόνη αποστολή της κυβέρνησης είναι να δημιουργεί συνθήκες ευνοϊκές για τα κέρδη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας».

Χούμπερ, πρόεδρος των ΗΠΑ. 1932

ση τείνει να προσαρμοστεί πλήρως στις επιταγές των δομών και των λειτουργιών του συστήματος. Επίσης οι «αλλαγές» αυτές θα πρέπει να συνδιαστούν με τη ρευστότητα και τις διεργασίες σ' όλα σχεδόν τα κόμματα και την άνεση που χρειάζονται οι ηγετικές ομάδες των πολιτικών και οικονομικών σχημάτων που έχει στήσει το σύστημα, για τη διαμόρφωση «νέων πολιτικών ισσοροπιών» που θα επιτρέψουν διεύρυνση της συναίνεσης μέσα από «νέες κοινωνικές συμμαχίες»]

Δεύτερο: Επισημαίνεται η αποστολή της νέας κυβέρνησης για την καλύτερη εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής, και αυτό σε αντίθεση με τις αλλαγές που έγιναν και ελάχιστα αφορούν τον τομέα αυτό. Πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα οι δηλώσεις του κ. Παπαντρέου στο νέο υπουργικό Συμβούλιο. Αφορούν κατά κύριο λόγο την οικονομική πολιτική, τη καλύτερη υλοποίησή της και τη διεύρυνσή της στο μέλλον «... Το πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας εξελίσσεται ομαλά. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι η ουσιαστική εξυγίανση της οικονομίας μας και η εξασφάλιση μιας σταθερής αναπτυξιακής πορείας προϋποθέτει την επιτυχία μας στον τομέα της αναδιάρθρωσης και του εκσυγχρονισμού της οικονομίας μας. Τα μέτρα σταθεροποίησης είναι το εισιτήριο για να προχωρήσουμε στο μεγάλο αγώνα που είναι η αναδιάρθρωση της οικονομίας μας, κατά κύριο λόγο στο βιομηχανικό, αλλά επίσης και στον αγροτικό τομέα...»

Η ακολουθούμενη πολιτική αποβλέπει στον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση των κοινωνικοοικονομικών δομών του καθεστώτος της αστικής τάξης που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την καπιταλιστική του ανάπτυξη και τη βελτίωση της θέσης του στο νέο παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Και ας μη πει κανείς ότι αυτές οι αλλαγές έχουν να κάνουν με την «εθνική οικονομία» και τη πρόοδο του λαού. Ο ανερχόμενος αστέρας της ακολουθούμενης πολιτικής υφ/γος Γ. Παπαντωνίου σχολίαζε πρόσφατα: «... Εφόσον οι προηγούμενες χώρες προχωρούν σε βιομηχανική παραγωγή υψηλής τεχνολογίας, η ελληνική παραγωγή μπορεί να μετακινηθεί στην ενδιάμεση τεχνολογία, όπως μπορεί παράλληλα να αναβαθμιστεί τεχνολογικά η υπάρχουσα παραγωγή».

Στη νέα κυβέρνηση «έλαχε ο κλήρος» να προχωρήσει στις δομικές αλλαγές του συστήματος για τον εκ-

των διαδικασιών, η άρση των αντικινήτρων, η διαφάνεια, η ταχύτητα στη λήψη αποφάσεων, πρέπει να απασχολήσουν κάθε υπουργό, κάθε υπουργείο, κάθε υπηρεσία και αυτό δεν αφορά μονάχα τα κατ'εξοχήν οικονομικά υπουργεία. Η δημιουργία ενός αρνητικού επενδυτικού κλίματος μπορεί να προέλθει από όλα τα υπουργεία...»

Αφού με μαεστρία, αλλά ομολογουμένως χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, εξουδετερώθηκαν οι αντιδράσεις των «γνωστών συνδικαλιστικών και κομματικών κύκλων» η νέα κυβέρνηση θα προχωρήσει στο «βάθαιμα και στο πλάτεμα» αυτής της πολιτικής στην υπηρεσία του διεθνούς κεφάλαιου. «... Έχουμε ξεκινησει, είπε ο κ. Παπαντρέου, μια τεράστια προσπάθεια και εδώ και

«Ο αγώνας μου για οικονομική ανέλιξη είναι ένας αγώνας εθνικός»

Α. Παπαντρέου. Σύνοδος Κ.Ε. στη Χαλκίδα

στο εξωτερικό για την ενθάρρυνση νέων παραγωγικών επενδύσεων. Και δεν πρέπει ν' απογοητεύσουν η ελληνική διοίκηση, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα κανέναν σοβαρό υποψήφιο επενδυτή, όπως είχε συμβεί δυστυχώς κάποιες φορές στο παρελθόν...»

Είναι ολοφάνερη η προσπάθεια του κ. Παπαντρέου, βάζοντας στο ίδιο σακί θύτες και θύματα, να συγκαλύψει τις ευθύνες και να προχωρήσει κάτω από τις επιλογές των κέντρων αποφάσεων του διεθνούς κεφάλαιου και μιλιταρισμού. Έτσι δεν τολμήθηκε να διαψευστεί πρωτοελλίδιο δημοσίευμα στην αμερικανική «Γουόλ Στρητ Τζόρναλ» (3 Απριλίου) όπου υποστηριζόταν ότι τα μέτρα του Οκτωβρίου υπαγορεύτηκαν όπως και το 1982 στη Γαλλική κυβέρνηση, από διεθνείς οργανισμούς.

[Κάνοντας μια δεύτερη παρένθεση για την σκοπομένη στο μέλλον ν' ακολουθηθεί από τον κ. Παπανδρέου πολιτική, μετά τις συζητήσεις που ξεσήκωσε η έκθεση του τραπεζίτη κ. Χαλικιά, θα υπενθυμίσει κανείς ότι: Ο κ. Παπανδρέου στη παρέμβασή του στη σύνοδο κορυφής της κοινότητας, τον περασμένο Δεκέμβρη, είχε τονίσει ότι προκειμένου να συμμετάσχει η ελληνική οικονομία, στο καταμερισμό εργασίας που επιβάλλει το ευρωπαϊκό πρότυπο κατανάλωσης πρέπει να εκσυγχρονιστεί και

κυβέρνησης, αποκομματικοποίηση του κρατικού μηχανισμού και αναδόμηση οργανωτική του κομματικού μηχανισμού. Παγώνεται έτσι η προσπάθεια του κ. Παπαντρέου και της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ να απαλλαγούν από διαδικασίες που θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί το κίνημα ώστε να αποδοκιμάσει την πολιτική που ακολουθεί η ηγετική ομάδα σαν κυβέρνηση.

Ο «διαχωρισμός» του κομματικού από τον κυβερνητικό μηχανισμό, που είναι ένα μέσο απομακρύνσης του ελέγχου που προέρχεται από τη βάση, ολοκληρώνεται σήμερα με τη περιθωριοποίηση του κινήματος από τους τομείς όπου μπορούσε να παίξει κάποιο ρόλο στη διαμόρφωση, κύρια, της οικονομικής πολιτικής. Οι «πολιτικοί» υπεύθυνοι, δηλαδή οι υπουργοί, στην κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να ελέγχονται από τη βάση ή να τοποθετούνται με παρεμβάσεις του κινήματος. Ενώ ο κρατικός μηχανισμός έχει αναγορευτεί σε ιερό τέρας. Έτσι που καταντά ιεροσουλία κάθε ουσιαστική κριτική στάση απέναντι του. Μπορεί κανείς να πει ότι πολιτικοί, τεχνοκράτες και διοικητικά στελέχη παγώνονται ν' αποτελούν κάποια ξεχωριστή κατηγορία που ξεφεύγει από κάθε ουσιαστικό έλεγχο (με έμφαση στον τομέα της οικονομίας), ρυθμίζοντας χωρίς πιέσεις από τα κάτω τη συμπεριφορά της και τη δραστηριότητά της απέναντι στα γεγονότα και στην πραγματοποίησή τους.

Το περασμένο καλοκαίρι εφημερίδα των διεθνών χρηματιστηριακών κύκλων στη Ν. Υόρκη χαρακτήρισε το σχηματισμό της πρώτης μετεκλογικής κυβέρνησης σαν ολοκληρωτική επικράτηση της «γερμα-

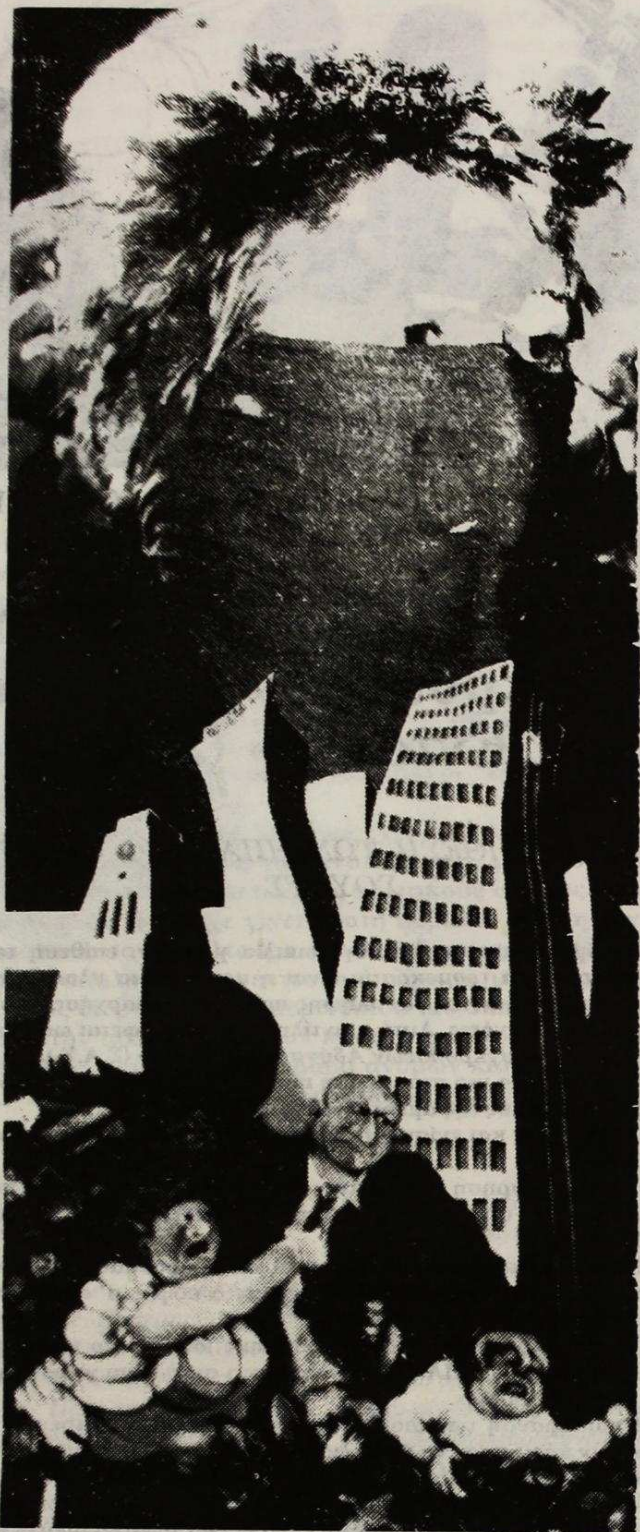
Ανέλαβε τη Παρασκευή 25 Απριλίου η νέα κυβέρνηση του κ. Παπαντρέου, η τρίτη κυβέρνηση της αλλαγής που σχηματίστηκε στους 10 μήνες που μεσολάβησαν από τη «σαρωτική νίκη του λαού» (sic!) στις εκλογές του περασμένου Ιουνίου.

Χαρακτηρίστηκε σαν ο πιο «άχρωμος» ανασχηματισμός κυβέρνησης στην εποχή της αλλαγής. Ένα σπορ που πρωτόφεραν οι «νεοφώτιστοι» στην εξουσία, σοσιαλιστές του ΠΑΣΟΚ, για να υπηρετήσουν - παράλληλα με το λαό!!! - και τα προσωπικά τους κόμπλεξ και απωθημένα. Προκάλεσε, ίσως, τα λιγότερα σχόλια - αν και όλοι περίμεναν μια νέα κυβέρνηση - από κάθε προηγούμενο ανασχηματισμό και δίχως αμφιβολία «ξάφνιασε» με τη λογική που ακολούθησε αυτή τη φορά ο κ. Παπαντρέου.

Πάνω σ' αυτή τη λογική μπορεί κανείς να επισημάνει:

Πρώτον: Σε αντίθεση με όσα συνέβαιναν στο παρελθόν - κατά κάποιο τρόπο - η σύνθεση της νέας κυβέρνησης και ο τρόπος με τον οποίο έγινε φανέρωσε την απόλυτη και οριστική κυριαρχία του κ. Παπαντρέου και των συμφερόντων που υπηρετεί πάνω στον κομματικό μηχανισμό του κινήματος. Ο μηχανισμός αυτός - καύχημα του λαού για πολλούς αφελείς - πέρασε στο περιθώριο των εξελίξεων, μη μπορώντας να τροφοδοτήσει την κοινή γνώμη και μ' αυτές ακόμη τις διαμάχες του για την τοποθέτηση των νέων υπουργών.

Το γεγονός αυτό έρχεται να συμπληρώσει τη λειτουργικότητα των αποφάσεων του τελευταίου καλοκαιριού για διαχωρισμό κόμματος-

Οι επιθέσεις των ηγετικών ομάδων

Ο θάνατός σου, η ζωή μου

προχωρούν σ' όλο τον κόσμο

Αυτοί δεν θα ήσαν λύκοι εάν εμείς οι άλλοι δεν είμαστε αρνιά.

Τελικά, τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, τηλεόραση, ραδιοφωνο, εφημερίδες κι άλλα πολλά έχουν καταφέρει, βομβαρδίζοντας μ' επιμονή τη χαλαρή συνείδησή μας, να επιτύχουν εκείνο που θέλουν αυτοί που τα ελέγχουν: την παραπλάνηση και τον αποπροσανατολισμό μας. Να μας παραπλανήσουν ως προς τη σημασία των γεγονότων και να μας σπρώχνουν σε άλλους δρόμους να μας εμποδίζουν να κάνουμε αυτό που πρέπει για να επιτύχουμε το δικό μας.

Έτσι, καταφέρνουν να μας διαποτίζουν με την αντίληψη ότι τρομοκρατία ασκούν οι αδύνατοι, κάποια άτομα, κάποιοι μικροί που -έστω για όποιους λόγους- θέλουν ν' απαλλαχτούν από τούτο τον αφέντη είτε για να πάνε σε άλλον είτε να μην έχουν πια. Και, προχωρώντας ακόμα πιο πέρα, μας υποβάλλουν πιεστικά την αντίληψη ότι εμείς, με τη στάση μας, τη συμπεριφορά μας, την κάποια αντίστασή μας, γινόμαστε τροφοδότες και υποστηρικτές και συνοδοιπόροι αυτής της τρομοκρατίας. Έστω κι αν την καταδικάζουμε... Σε καμιά περίπτωση δεν θέλουν να ιδούμε ότι όλες οι πράξεις βίας και τρομοκρατίας είναι μορφές της κοινωνικής σύγκρουσης, της σύγκρουσης που προκαλούν οι πολυδιάστατες αντιθέσεις που διαπερνούν το κοινωνικό σώμα.

Η Λιβύη, μας λένε (για να μιλήσουμε με γεγονότα) είναι πίσω από κάθε τρομοκρατική ενέργεια στην Ευρώπη στον κόσμο. Κι αυτό βάζει σε κίνδυνο την ασφάλεια των... ΗΠΑ. Κι αυτές αμύνονται χτυπώντας με βομβαρδισμούς τη Λιβύη. Και παίρνουν μαζί τους, στά μέτρα εναντίον της Λιβύης, τους Ευρωπαίους «συμμάχους» τους, σοσιαλιστές και συντηρητικούς κι ακροδεξιολογιστεροδέξιους.

Είναι, η επίθεση των ΗΠΑ και της Ευρώπης, εναντίον της Λιβύης μια καθαρή κοινωνική

σύγκρουση σ' επίπεδο Κρατών και κομμάτι μιας γενικότερης ιδεολογικογεωγραφικά σύγκρουσης.

Οι ΗΠΑ, με όσα προηγήθηκαν και με την ίδια την επίθεση, μεταχειρίστηκαν τη δύναμή τους μ' έναν άλλο τρόπο για ν' αναπαράγουν την ηγεμονία τους στον Δυτικό Κόσμο. Χτυπώντας τη Λιβύη έδωσαν πρακτική απόδειξη στο που μπορούν να φτάσουν όταν παίζεται η ηγεμονική τους θέση -που σίγουρα δεν απειλούσε η Λιβύη. Που, όμως, η ηγετική της υπό τον Καντάφι ομάδα, έβλαψε συμφέροντα αμερικάνικα -εταιρίες πετρελαίου- και απειλεί ν' ανατρέψει συμφέροντες ισορροπίες με την προσπάθειά της να επιβάλει την επιρροή της, τουλάχιστον, αν όχι την ηγεμονία της, στον αφρικανικό και μεσανατολίτικο χώρο (Τσαντ, Σουδάν κλπ). Είναι, όμως, ακόμα βέβαιο, πως αν ο Καντάφι και το ηγετικό πλήρωμα που δουλεύει μαζί του, κατάφερνε να πραγματοποιήσει τα σχέδια για μια νέα δομή εξουσίας στο τμήμα του αραβικού κόσμου που ελέγχει και, πολύ περισσότερο, αν κατάφερνε να αποτελειώσει τα έργα άρδευσης και καλλιέργειας στην έρημο, τότε θα προχωρούσαν ταχύτατα οι διαδικασίες για την ανατροπή των δομών εξουσίας και της οικονομίας στις άλλες αραβικές και στις γειτονικές αφρικανικές χώρες. Έτσι οι Υπερ-Μεγάλες και Μικρομεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα έχαναν, μαζί με τους ντόπιους, τα προνόμια που έχουν, με τον έναν και τον άλλο τρόπο, στον Ευρωασιατοαφρικανικό χώρο, πιο σύντομα και πιο βίαια.

Η ανάπτυξη της στρατηγικής αντίληψης -που αναπτύσσεται ιδιαίτερα στις ΗΠΑ με το «Δόγμα Σουλτς»- για το δικαίωμα άμεσης στρατιωτικής επέμβασης σε περίπτωση απειλής της ισορροπίας- που υπάρχει, σ' αυτή την πολύπλοκη λογική στηρίζεται. Είναι χαρακτηριστικό

ότι:

α) άμεσος στόχος της Αμερικανικής στρατιωτικής ένοπλης επίθεσης εναντίον της Λιβύης, ήταν η ανατροπή του Καντάφι, η εξαφάνισή του και όχι η κατάληψή της.

β) Πως η Γαλλία θα δεχόταν να πάρει μέρος μόνο σε επίθεση συντριβής της Λιβύης και όχι σε τρομοκρατική επίθεση.

γ) Η επιμονή των ΗΠΑ και η συγκατάθεση της Ευρώπης να παρθούν οικονομικά μέτρα εναντίον της Λιβύης. Αυτά τα μέτρα, όσο κι αν βλάπτουν βραχυπρόθεσμα συμφέροντα, βοηθούν στην μη ολοκλήρωση των σχεδίων οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

Η υπόθεση της Λιβύης δεν είναι η μοναδική που μας δείχνει τη νέα στρατηγική των ΗΠΑ στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που γεννάει η σύγκρουση ανάμεσα στις ηγετικές ομάδες του λεγόμενου δυτικού χώρου -γι' αυτόν μιλάμε εδώ- η σύγκρουση μεταξύ συσπειρώσεων ηγετικών ομάδων, η σύγκρουση μεταξύ αυτών και των εργαζόμενων και καταπιεζόμενων.

Όμοιες ή κοντινές μ' αυτές περιπτώσεις βρίσκουμε διάσπαρτες σ' όλο τον πλανήτη. Με τις ιδιομορφίες τους, βέβαια, η κάθε μια. Με κοινό, όμως, στόχο: τη διατήρηση της ηγεμονίας των ΗΠΑ και την πιο άνετη παραγωγή του κοινωνικού συστήματος, ταυτόχρονα. Έτσι μόνο μπορούμε να προσεγγίσουμε τις διαδικασίες που οδήγησαν στην ανατροπή του Μάρκος στις Φιλιππίνες την επεκειμένη του Πινοςέτ στη Χιλή και του δικτάτορα της Ν. Κορέας: την θριαμβική υποδοχή του Σουίμπε, αρχηγού των ανταρτών της UNITA, που μάχεται το «μαρξιστικό» καθεστώς της Αγκόλα: τη στάση απέναντι στο Νοτιοαφρικανικό καθεστώς («οι μαύροι είναι πλειοψηφία και μπορούν να πάρουν μέρος στην Κυβέρνηση»): την ανάμειξη στην Καμπότζη και τις γνωστές περιπτώσεις στη Λ. Αμερική.

Η «Ελληνική» θέση

είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένη με τις επιδιώξεις όλων των ηγετικών ομάδων. Δεν χρειάζονται βαθυστόχαστες αναλύσεις για να την ιδούμε. Δεν μπορούμε, όμως, να μη σημειώσουμε την προσπάθεια της κυβέρνησης να ξεπεράσει όλους στην προσπάθεια «πάταξης της τρομοκρατίας» βασικού στόχου ΗΠΑ-Ευρώπης.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΦΑΣΗ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΩΝ «Συγκρούσεων Αδύνατης Έντασης» (Σ.Α.Ε.)

Η ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΗΠΑ - ΤΟ «ΔΟΓΜΑ ΣΟΥΛΤΣ»

Η επιμονή και σε μεγάλη ποικιλία μορφών, επίθεση των ΗΠΑ στο θέμα τρομοκρατία είναι η προσπάθεια υλοποίησης μιας νέας στρατηγικής αντίληψης που έχει κυριαρχήσει στους αμερικανούς ηγέτες. Αυτή η αντίληψη καταγράφεται ως στρατηγική των «Συγκρούσεων Αδύνατης Έντασης» (Σ.Α.Ε.).

Πρόκειται για μια στρατηγική που δεν αλλάζει καθόλου τους κύριους στόχους της αμερικανικής πολιτικής:

α) συνέχιση και ενίσχυση της ηγεμονίας των ΗΠΑ στο Δυτικό κόσμο, και

β) περιφρούρηση του συστήματος και ενίσχυσή του εκεί που όλα δείχνουν ότι έχουν προχωρήσει διαδικασίες που το απειλούν.

Σ' αυτό το στόχο περιλαμβάνονται και οι προσπάθειες επανένταξης στο σύστημα χωρών που έχουν ξεκοφεί, σ' όποιο βαθμό, απ' αυτό.

Για την εξεργασία της ασχολήθηκε ιδιαίτερα ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ. Τζ. Σουλτς και γι' αυτό είναι γνωστή και ως «Δόγμα Σουλτς».

Η επισήμανση των πιο βασικών στοιχείων θα επιτρέψει να ιδωθούν κάτω από ένα νέο φως. Τα γεγονότα όπου πρωταγωνιστούν οι ΗΠΑ. Αλλά, ο καλύτερος τρόπος για να καταλάβουμε τη «φιλοσοφία» αυτού του Δόγματος και τους στόχους του είναι να ιδούμε πως το αναπτύσσουν εκείνοι που το επεξεργάζονται. Γι' αυτό δημοσιεύουμε μερικά αποσπάσματα από αμερικανικά ντοκουμέντα.

«Το πιο ενδιαφέρον στον τομέα της ασφάλειάς τους για τις ΗΠΑ, είναι η βελτίωση των στρατιωτικών δυνατοτήτων για Συγκρούσεις Αδύνατης Έντασης» (ΣΑΕ).

James B. Motley, συνταγματάρχης (Military Review, Γενάρης 1985)

«Κατά τη γνώμη μου, οι Συγκρούσεις Αδύνατης Έντασης (Σ.Α.Ε.) είναι το κεντρικό στρατηγικό πρόβλημα που έχουν ν' αντιμετωπίσουν σήμερα οι ΗΠΑ»

Στρατηγός Wallace H. Nutting, τώως αρχιστράτηγος των αμερικανικών δυνάμεων στη Λατ. Αμερική και διοικητής, σήμερα, της Διοίκησης Έτοιμης Δύναμης (US Readiness Com-

mand) που εδρεύει στη Φλώριδα. (New York Times, 4/5/85)

«Για πολύ καιρό, τα ελεύθερα έθνη αρκέστηκαν να παρακολουθούν στη σκόνη τα ίχνη που οδηγούσαν τους κομμουνιστές στις κατακτήσεις τους, αναγνωρίζοντάς τους, και στην καλύτερη περίπτωση, προσπαθώντας να τους εμποδίσουν να πετύχουν νέες... Τώρα (με τη βοήθεια των απανταρτών) πρέπει να βάλουμε τους μαθητευόμενους ολοκληρωτικούς στην άμυνα ώστε να μην είναι σίγουροι για την επιτυχία των ιμπεριαλιστικών τους σχεδίων»

William Sneider Jr., υφυπουργός Εξωτερικών (Ουάσινγκτον Ποστ, 19/7/85)

Το «Δόγμα Σουλτς» - Η νέα επιθετική πολιτική των ΗΠΑ

Στηρίζεται σε δυο βασικές αρχές:

- Οι δημοκρατικές δυνάμεις (δηλαδή κάθε χώρα και πολιτικό κίνημα σύμμαχο της Δύσης) απειλούνται από μια συνολική επίθεση που έχουν εξαπολύσει οι δυνάμεις της «τρομοκρατίας», δηλαδή, τα επαναστατικά καθεστώτα η κινήματα της Κούβας, του Ιράν, της Λιβύης, που είναι σύμμαχοι της ΕΣΣΔ.

- Οι ΗΠΑ, σαν ηγέτες των «δημοκρατικών» δυνάμεων, έχουν όχι μόνο την ευθύνη ν' ανυπακούσουν στην απειλή που προέρχεται από την τρομοκρατία, αλλά και την ευθύνη να την εξουδετερώσουν χρησιμοποιώντας τη στρατιωτική δύναμη που θα θεωρείται, σε κάθε περίπτωση, αναγκαία.

«Αυτό που, σε μια δοσμένη στιγμή, μπορούσε να φανεί ότι ήταν πράξεις βίας, παράλογες ενέργειες και που προγραμματιζούνταν χωρίς σχέδιο από μερικά εκτροχιασμένα άτομα, φαίνεται, τώρα, κατά τρόπο πιο καθαρό... Έχουμε μάθει πως, πριν απ' όλα, η τρομοκρατία είναι ένας τύπος βίας. Παντού όπου χτυπάει, κατευθύνεται, στις περισσότερες περιπτώσεις, εναντίον μας, εναντίον των δημοκρατιών, εναντίον των πιο ιερών αξιών μας, και εναντίον των βασικών στρατηγικών μας συμφερόντων... Πλησιάζει η στιγμή που η απειλή μας θα είναι τόσο δυνατή ώστε να πειστούν οι Σοβιετικοί να μην εξαπολύσουν έναν ολοκληρωτικό πυρηνικό πόλεμο ή να μην επιτεθούν στους

Τί ακριβώς έγινε στο Νταβός;

Στις αρχές Φλεβάρη ο Α. Παπανδρέου πήρε μέρος στην ετήσια σύνοδο του «Γιουρόπεαν Μάντζιμεντ Φόρουμ», στο Νταβός της Ελβετίας. Εκεί συγκεντρώνονται τα στελέχη του διεθνούς καπιταλισμού: επιχειρηματίες, στελέχη επιχειρήσεων, τραπεζίτες, υπουργοί, πρωθυπουργοί, κάθε λογής πολιτικο-οικονομικοί παράγοντες. Φέτος συμμετείχαν τέτοια είδη ακόμα και από τη μακρινή Κίνα, την ΕΣΣΔ και τις άλλες ανατολικές χώρες.

Το νέο στην εφετεινή ελληνική συμμετοχή ήταν η για πρώτη φορά αναβάθμισή της. Παραβρέθηκε ο ίδιος ο πρωθυπουργός, αυτός ήταν ειδικά ο Παπανδρέου, προβλήθηκε έντονα, κάθισε στο ίδιο τραπέζι με τον Τούρκο Πρωθυπουργό και τον υπουργό Εμπορίου των ΗΠΑ και έκανε την κύρια εισήγηση σ' ένα τέτοιο εκλεκτό ακροατήριο.

Οι επαφές του Α. Παπανδρέου σ' ότι αφορά τα οικονομικά θέματα είναι λίγο πολύ γνωστές. Γνωστή είναι επίσης η σταθερή άρνησή του να δεχθεί να συνομιλήσει με τον Τούρκο Πρωθυπουργό επί θεμάτων εκτός της οικονομίας και του καιρού! Ειδικά δε επί των ελληνοτουρκικών, λεγόμενων, σχέσεων. Παρ' όλα αυτά έντονες ήταν οι φήμες και οι «πληροφορίες» για τους λόγους της παρουσίας του Παπανδρέου στο Νταβός. Αν ήταν μόνο η αναγνώριση και το «ευχαριστώ» του διεθνούς κεφάλαιου για τις υπηρεσίες του στην Ελλάδα, τι ήταν αυτή η συνάντηση με τον Οζάλ και όλο το παρασκηνίο γύρω απ' αυτήν;

Τα πράγματα γίναν ακόμα πιο περίεργα από την απουσία των «καθ' ύλην αρμοδίων» Σημίτη-Παναγόπουλου και την παρουσία του συμβούλου του πρωθυπουργού Γιάννη Παπανικολάου που έχει ξανασυναντηθεί με τον Οζάλ στις Βρυξέλλες και (κατά το Ποντίκι 31.1.86) ίσως κουβέντιασαν και άλλα, πλην των οικονομικών, θέματα. Η περιέργεια επιτείνεται ακόμη περισσότερο με την παρουσία του Χρήστου Μαχαιρίτσα, διπλωματικού συμβούλου του πρωθυπουργού και ειδικού στα εξωτερικά θέματα, σε μια καθαρά οικονομικού χαρακτήρα συνάντηση.

Εάν όμως όλα αυτά τα περίεργα υπήρχαν πριν τη μετάβαση στο Νταβός, με την συνάντηση ακολούθησαν κι άλλα «τρελλά». Οργίασαν οι φήμες για μυστική συνάντηση των πρωθυπουργών Ελλάδας-Τουρκίας και μάλιστα στάλθηκαν στον Τύπο και κάτι περίεργα «Δελτία Τύπου», «κυπριακών οργανώσεων» κλπ που μιλούν για μυστικές συναντήσεις, μυστικές συμφωνίες κι ένα σωρό άλλα που δεν βάζει ο νους...

Δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για την προέλευση ορισμένων από τα «Δελτία» αυτά (που συμπληρώνονται από παρόμοια της Τούρκικης;) προεξέλιξη) και δεν τα δημοσιεύουμε. Όποιος μπορεί να μας βοηθήσει με κάποια πληροφορία για κάποιο ξεκαθάρισμα ας το κάνει. Τα πράγματα γύρω από το Νταβός, και όχι μόνο, είναι αρκετά μπερδεμένα. Μέχρι όμως να αρχίσει να ξεμπερδεύει αυτή η κατάσταση πρέπει να επισημάνουμε:

- Την αποκάλυψη στην Καθημερινή, 6.4.86, ότι στο Νταβός το περασμένο Φλεβάρη συναντήθηκαν ο Μαχαιρίτσα και ο σύμβουλος του Τούρκου πρωθυπουργού και είχαν μάλιστα μακρά συνομιλία. Επιβεβαιώνονται έτσι κατά ένα μέρος οι φήμες συνάντησης με θέμα τις διμερείς σχέσεις. Βρισκόμαστε όμως έτσι μπροστά σε μια διαδικασία εντελώς διαφορετική από τη γνωστή. Πρώτα συναντιέται ο Παπανικολάου με τον Οζάλ, μετά οι σύμβουλοι των δύο πρωθυπουργών, στη συνέχεια ποιοι έχουν σειρά; Και το σημαντικότερο. Γιατί δεν ανακοινώνεται τίποτα;
- Την «εξαφάνιση» του Έλληνα πρωθυπουργού επί 2 μέρες στο Νταβός για συνομιλίες με ξένους τραπε-

ζίτες και οικονομικούς παράγοντες, όπως ανακοινώθηκε.

- Την επίσκεψη Σουλτς και την επίσημη πλέον αποκατάσταση των συμμαχικών σχέσεων με τις ΗΠΑ, επί όλων των θεμάτων. Θα υπενθυμίσουμε ότι ο Παπανδρέου θεωρούσε κλειδί για κάτι τέτοιο τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο Αιγαίο και το Κυπριακό.

Εδώ πρέπει κανείς να σημειώσει το **θερμότατο** (σύμφωνα με τις δύο πλευρές) κλίμα των συνομιλιών και το γεγονός ότι η αμερικάνικη πλευρά έδειξε ότι δεν έχει κανένα λόγο να υπαγορεύσει τον τρόπο χειρισμού του θέματος των βάσεων στην ελληνική κυβέρνηση, όσον αφορά το εσωτερικό... (αυτό είναι προσωπικό θέμα του Παπανδρέου και των εθνικά περήφανων Ελλήνων).

Στην επίσκεψη Σουλτς θα πρέπει να προστεθεί και η επιμελής προσπάθεια της κυβέρνησης Παπανδρέου να μην πληροφορηθεί ο Τύπος, δηλ. οι περήφανοι Έλληνες, τα συνομιλούμενα. Μια προσπάθεια που από δημοσιογράφους φίλους της αλλαγής χαρακτηρίστηκε άθλια και ελεεινή (Ποντίκι 28.3.86). Οπωσδήποτε κάτι ήθελαν να κρύψουν οι πράσινοι τεκεδέες. **Τί όμως;**

- Η σπαζοκεφαλιά συμπληρώνεται από την εξέλιξη του Κυπριακού με τη νέα πρωτοβουλία του Γ.Γ. του ΟΗΕ. Μετά το Νταβός, τον Σούλτς, να και οι προτάσεις Κουεγιάρ που εισηγοποιούν το ομόσπονδο κράτος (που λέγεται πως συμφωνήθηκε στο Νταβός), να και η παραίτηση του Ελληνοκύπριου συνομιλητή Μαυρομάτη που χοντρά-πυκνά λέει ότι ο Γ.Γ. μας την «έπαιξε».

Δεν ξέρουμε αν και πότε θα μαθευτεί τι ακριβώς συνέβη στο Νταβός τον Φλεβάρη του 1986. Δεν ξέρουμε αν και πότε θα μάθουν οι περήφανοι Έλληνες για ποιο λόγο τους έκανε τέτοια τιμή το διεθνές Κεφάλαιο, καλώντας τον Πρωθυπουργό τους σε επίσημη συνάντησή του.

Είπαμε να μας πιάσουν τον κόλο για την οικονομία, να μην καταναλώνουμε, να το δεχθούμε. Αλλά να μας «πάρουν» και την Κύπρο... Για μια εθνική ανεξαρτησία ζούσαμε τόσο καιρό... πάει στο διάλο.

Προσοχή παιδιά: Εθνικισμός και Σοσιαλισμός μαζί, είναι να μη σου λάχει...

από σελ. 7

μπρος στη σήψη

Με μια σχετικά σύντομη αναφορά σημειώθηκαν τρία σημεία της νέας κυβέρνησης που μπορεί κανείς να πει ότι σηματοδοτούν τη πολιτική που ακολουθεί πλέον καθαρά ο Παπανδρέου και η ηγετική ομάδα του στο ΠΑΣΟΚ. Μέχρι σήμερα η προετοιμασία και η άνοδος αυτού του σχηματισμού - και των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων που εξυπηρετεί - στην εξουσία πέρασε δίχως καμμία ουσιαστική αντιμετώπιση και προβληματισμό, όχι μόνο απο τον αντιεξουσιαστικό χώρο αλλά και από το σύνολο της λεγόμενης αριστεράς.

Σήμερα η κατάσταση στην Ελλάδα και η κοινωνική - ταξική επιλογή του εκσυγχρονισμού των δομών του αστικού καθεστώτος σαν συμπλήρωμα των εξελίξεων στον καπιταλιστικό περίγυρο και τις ανακατανομές στο διεθνή καταμερισμό της παραγωγικής διαδικασίας από τη μια, και η εξέλιξη της αλλαγής και του κινήματος της λεγόμενης αριστεράς - από την άλλη, δημιουργούν **σημαντικές πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες και παράλληλα μια εξαιρετική πρόκληση γι' αυτούς που τοποθετούνται ενάντια στο κεφάλαιο.**

Πλατείες πλέον μάζες έχουν αποκτήσει πολύτιμες εμπειρίες και άμεση γνώση για το πως και πάνω σε ποιες βάσεις και αρχές είναι δυνατόν να οικοδομηθεί ένα κίνημα για την κοινωνική αλλαγή. Η πορεία της αλλαγής και η αδυναμία ουσιαστικής απάντησης, από τη μεριά της λεγόμενης αριστεράς, σ' αυτά που μεθοδικά εξελίσσονται στη ζωή των προλεταρίων και της νεολαίας δημιουργούν συντριπτικά επιχειρήματα εναντίον του κρατισμού και του συγκεντρωτισμού μέσα στο λαϊκό κίνημα. Ο κόσμος της «αριστεράς» που λόγω της μακρόχρονης απομόνωσής του από την εξουσία ένιωθε πολιτικά ευνοημένος, εκτονώθηκε και τώρα περιφέρεται χαμένος ενώ το κράτος αναδεικνύεται από το ΠΑΣΟΚ ρυθμιστής της καπιταλιστικής ανάπτυξης και φορτώνει τις συνέπειες στους εργαζόμενους και τη νεολαία. Και πρέπει να προστεθεί πως η κυριαρχία του κε-

Σήμερα η στρατηγική της αστικής τάξης περνά μέσα από τη συναίνεση, σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Μια συναίνεση, που βάζοντας μαζί θύτες και θύματα, επιχειρεί να συγκαλύψει τις ευθύνες και να αποτρέψει την οργή ενάντια στο σάπιο και διεφθαρμένο καθεστώς της, ώστε να το διατηρήσει κατ' αρχήν για να το εκσυγχρονίσει στη συνέχεια. Για το σκοπό αυτό αξιοποιούνται οι εξαιρετικές υπηρεσίες που προσφέρει ο κ. Παπανδρέου και η ηγετική ομάδα του, με τη πολιτική που εφαρμόζουν και τη σύγχυση που προκάλεσαν στις μάζες.

Ο εκσυγχρονισμός και η αναδιάρθρωση των «**παρωχημένων δομών του άκαμπτου και ξεπερασμένου κοινωνικού μας συστήματος που δρουν ανασταλικά...**» είναι η πολιτική που ανέλαβε να εφαρμόσει ο κ. Παπανδρέου για το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Η άμεση ανάμιξη του ξένου παράγοντα και κεφάλαιου στις υποθέσεις της ελληνικής καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, η ανάπτυξη ενός νέου πελατειακού καθεστώτος-πραγματικού γκαουλάιτερ των γιάνκηδων - ζητούν την εξαφάνισή τους στη συναίνεση. Όπως είπε και ο κ. Έμπερτ για τη «Στρατηγική της Οικονομικής Ανάπτυξης της Ελλάδος» πρόσφατα στο London SCHOOL OF ECONOMICS «...**κανένα οικονομικό μοντέλο ανάπτυξης δεν μπορεί να αποδώσει όταν δεν συνοδεύεται από ένα γενικότερο κλίμα εμπιστοσύνης και δεν μπορεί να υπάρξει κλίμα εμπιστοσύνης χωρίς ταυτόχρονα να απαλλαγούμε από τα προβλήματα του παρελθόντος.**»

Δεν αμφιβάλλει κανείς ότι η επιδιωκόμενη συναίνεση είναι μόνο σε πολιτικά επίπεδα κορυφής, ενώ διαρκώς και πλατύτερες μάζες ωθούνται στο περιθώριο των εξελίξεων. Η αδυναμία και αυτών ακόμα των σοσιαλιστών να προχωρήσουν στον εκσυγχρονισμό μ' ένα δημοκρατικό αστικό κοινωνικό κράτος, το κατακύβητο σε φασιστικό τύπου μεθοδεύσεις σε μια σειρά θεσμούς και η στρατιωτικοποίηση της αστυνομίας, χαρακτηρίζουν ανεξίτηλα το μέλλον που φέρνουν. Τη συναίνεση που επαγγέλλονται.

Ποτέ ένας λαός δεν προδόθηκε και δεν ξεφτίστηκε με τέτοιο τρόπο. Ποτέ δεν διαφεύσθηκαν και δεν εξαπατήθηκαν με τέτοια μεθοδολογία οι ελπίδες τόσων ανθρώπων.

Η παντελής αδυναμία μιας άμεσης αντιπαράθεσης της λεγόμενης αριστεράς με τις μεθοδεύσεις της αστικής τάξης. Η απουσία προοπτικών για τη κοινωνία μπρος στο πολιτικό και κοινωνικό εκφασισμό που πραγματοποιείται δημιουργούν τη μεγαλύτερη, δυσκολότερη αλλά και πιο ζωντανή πρόκληση της πραγματικότητας που ζούμε: **Την έμπρακτη άρνηση του κομματικού κρατισμού και συγκεντρωτισμού από τη μια και των εγωπαθών ομάδων του «απομονωτισμού» και του χωρίς προοπτικές και συγκεκριμένο περιεχόμενο «δυναμισμού», από την άλλη.**

Η ανάπτυξη ενός ελευθεριακού, Μαχητικού και επαναστατικού κινήματος πάνω: Στην Αυτονομία των ομάδων. Στην αντικατάσταση της καθοδήγησης και της ηγεσίας από το συντονισμό της δράσης. Στην πλατύτερη το δυνατόν κοινωνική παρουσία και πρακτική, είναι μια επιτακτική ανάγκη για όσους παλεύουν για την κοινωνική απελευθέρωση με το ταξικό πόλεμο και επιθυμούν ν' αξιοποιήσουν τη σημερινή πραγματικότητα προς αυτή την κατεύθυνση, πέρα από ταμπέλες, απωθημένα και αρωστημένες αντιλήψεις τους είδους: «**πας μη μεθ' ημών καθ' ημών.**»

Πάνω σε ποια βάση; Με ποιο τρόπο; Μέσα από ποιες διαδικασίες;

Να τα ερωτήματα που βάζει, επιτακτικά πλέον, η νέα κυβέρνηση της αλλαγής...

Το «Δόγμα Σουλτς»

από σελ. 8

συμμάχους μας αλλά, τίποτα δεν δείχνει ότι είμαστε στον ίδιο βαθμό έτοιμοι και οργανωμένοι για να εμποδίσουμε και να κοντράρουμε τις προκλήσεις της «γκρίζας ζώνης» που έχουμε τις μεγαλύτερες πιθανότητες ν' αντιμετωπίσουμε, τις Συγκρούσεις Αδύνατης Έντασης (Σ.Α.Ε.), που μέρος τους αποτελεί και η τρομοκρατία... (-η γκρίζα ζώνη- χρησιμοποιείται σαν μια πρόκληση) την κρατική τρομοκρατία (που είναι σήμερα μεταμορφωμένη σ' ένα όπλο που κατευθύνεται εναντίον των συμφερόντων, των αξιών και των συμμάχων των ΗΠΑ).

...Αν θέλουμε ν' αντιμετωπίσουμε αυτό το εχθρικό όπλο, πρέπει τα Δυτικά Έθνη ν' αναγνωρίσουν την ανάγκη μιας ενεργητικής άμυνας εναντίον της τρομοκρατίας...

G. Shultz, ομιλία στην Τριμερή Επιτροπή, 3/4/84 (Gurrent Policy, No 54).

(Στο μέτρο που η τρομοκρατία) χρησιμοποιείται από τους αντπαλούς μας σαν ένα εργαλείο μοντέρνου πολέμου... πρέπει να είμαστε έτοιμοι

να χρησιμοποιήσουμε τη στρατιωτική δύναμη... (G. Shultz, Gurrent Policy, No 629).

«Κάποτε, υπήρξε ένας καιρός που οι Σοβιετικοί μπορούσαν να σκέπτονται ότι κάθε δυσαρέσκεια ήταν σε θέση να μετατραπεί σε κομμουνιστική εξέγερση. Τώρα βλέπουμε να φαίνεται ένας νέος τύπος πάλης: η πάλη των ανθρώπων που παντού στον κόσμο, κινδυνεύουν τη ζωή τους εναντίον του κομμουνιστικού δεσποτισμού... Η «δημοκρατική αυτή επανάσταση» γίνεται στο Αφγανιστάν, στην Καμπότζη, στην Ανγκόλα και τη Νικαράγουα όπου μαχητές της Ελευθερίας μάχονται εναντίον των ολοκληρωτικών καθεστώτων που υποστηρίζει η Μόσχα... Έτσι, ενώ άλλοτε κάθε κομμουνιστική νίκη θεωρείτο αναπότρεπτη... μπορούμε σήμερα να ελπίζουμε στη νίκη αυτών των δημοκρατικών δυνάμεων και στην ήττα της κομμουνιστικής τυραννίας» (G. Shultz: Gurrent Policy, No 569)

Τα λίγα αυτά κείμενα ξεκαθαρίζουν τα πράγματα μόνο τους. Δεν νομίζουμε πως χρειάζονται περισσότερα για να επισημανθεί ο κίνδυνος πρώτα και να γίνει επεξεργασία μιας νέας μορφής επέμβασης απ' όσους θέλουν και μπορούν για την αντιμετώπιση του κινδύνου.

ΠΟΝΤΙΚΙ 30.4.86

φάλαιου και των κρατιστών δεν εκδηλώνεται σήμερα μόνο απέναντι στη «κομμουνιστική λύση» (που κυριολεκτικά έχει εξουδετερώσει σαν απειλή), αλλά και απέναντι στην αντιεξουσιαστική, στο βαθμό που αυτή εξαναγκάζεται να περιορίζεται στην απλή άρνηση και δεν καταφέρνει να διατυπώνει θέσεις και πρακτική μέσα στα καθημερινά

προβλήματα.

Ποτέ η σήψη της εξουσίας και των κομματικών μηχανισμών της δεν είχε λάβει τέτοια έκταση στα μάτια των προλεταρίων και ποτέ οι αντιεξουσιαστικές απόψεις δεν βρισκόταν αυτοεγκλωβισμένες με τέτοιο τρόπο από την κοινωνική κίνηση και τη ζωντανή πραγματικότητα.

JET-OIL

ΣΥΝΤΟΜΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

1.2.85: Σε εκδήλωση της κοινότητας Καλοχωρίου στη Θεσσαλονίκη, το Κέντρο Οικολογικής Πληροφόρησης και η Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης, αποκαλύπτουν τους κινδύνους από την παρακείμενη δεξαμενή αμμωνίας της χημικής βιομηχανίας λιπασμάτων ΣΙΝΓΚ.

Γενάρης 1986: Κυκλοφορεί η ΔΟΚΙΜΗ Νο 3, όπου περιέχεται εμπιστευτικό υπόμνημα υπαλλήλου του ΥΧΟΠ προς τον υπουργό Τρίτη, όπου αναφέρεται ότι σε περίπτωση ατυχήματος στη δεξαμενή αμμωνίας, θα υπάρξουν 200.000 νεκροί!

15.2.86: Η Οικολογική Κίνηση φέρνει το υπόμνημα στον τύπο. Ακολουθεί μεγάλη δημοσιότητα και αντεκλήσεις οικολόγων-υπουργείου, σε καθημερινή βάση ως τις,

24.2.86: οπότε ξεσπά η τεράστια πυρκαγιά στη JET-OIL, 300 μόλις μέτρα μακριά από τη δεξαμενή αμμωνίας. Η κυβέρνηση πανικόβλητη στέλνει 4

ανταπόκριση με τηλεφωνήματα όλη νύχτα.

Αυθημερόν οργανώνεται διαδήλωση από την Οικολογική Κίνηση, το περιοδικό ΣΤΕΓΗ της Λαϊκής Μορφωτικής Στέγης Αμπελοκήπων, το περιοδικό ΠΡΑΞΗ, την Επιτροπή Κατάληψης (Α. Νίκης 39) και τις Συσπειρώσεις φοιτητών. Η διαδήλωση καταλήγει στα γραφεία του Μαριδάκη, όπου γίνεται συμβολική κατάληψη και δίνεται συνέντευξη τύπου.

3.3.86: Σβήνεται η φωτιά. Συγκεντρώσεις κατοίκων στα Διαβατά και την Ηλιούπολη.

4.3.86: Εκδήλωση διαμαρτυρίας στους Αμπελοκήπους από την Οικολογική Κίνηση και το περιοδικό ΣΤΕΓΗ.

7.3.86: Εκδήλωση διαμαρτυρίας στην κοινότητα Καλοχωρίου.

12.3.86: Εκδήλωση για τις φωτιές και τη βιομηχανία στο Πολυτεχνείο από του Χημικούς Μηχανικούς. Η οικολόγοι βάζουν το θέμα ενός άλλου μοντέλου

γικής Κίνησης, επειδή φωτογράφιζαν τις δεξαμενές πετρελαίου της SHELL, μέσα στην πόλη(!), στα πλαίσια μιας έρευνας για την ασφάλεια των βιομηχανιών στη Θεσσαλονίκη. Μετά από δίωρη ταλαιπωρία αφήνονται ελεύθεροι. Η Κίνηση κυκλοφορεί ανακοίνωση που «κόπηκε» από τις εφημερίδες, όπου καταγγέλλει το γεγο-

νός καθώς και το ψέμα της «λαϊκής συμμετοχής», αφού στην πράξη, όποιος ασχολείται με τα κοινά, θεωρείται ύποπτος από την εξουσία. Η προσαγωγή στην ασφάλεια έγινε με το αιτιολογικό ότι οι 2 οικολόγοι ήταν ύποπτοι για εμπρησμό σε δεξαμενές πετρελαίου! Ποιός είπε ότι η εξουσία δεν έχει φαντασία και χιούμορ...

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η φωτιά στη JET-OIL έθεσε, για πρώτη φορά ίσως τόσο έντονα στην Ελλάδα, το θέμα του μοντέλου ανάπτυξης. Είναι πια έκδηλο, πως το μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθήθηκε στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες, με τις ευχές ή τη συγκάλυψη όλων, και συνεχίζει να ακολουθείται και σήμερα, αποδεικνύεται κα-

τα συμβαίνουν πια όλο και πιο συχνά στις φτωχές χώρες του Τρίτου Κόσμου, αλλά και στις Μητροπόλεις του Βορρά, όπου και τα μέτρα ασφάλειας και η χωροθέτηση και η τεχνολογία είναι καλύτερα.

γ) Τα ίδια ακριβώς προβλήματα έχουν και οι σοσιαλιστικές γραφειοκρατίες της Ανατολής, πράγμα καθόλου παράξενο, αφού ακολουθούν το ίδιο καπιταλιστικό μοντέλο παραγωγής, αφού η ιδέα που έχουν για την ανάπτυξη, δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτή των ομολόγων τους στη Δύση.

Δέσμοι άλλωστε της ίδιας αναπτυξιακής λογικής η αριστερά στη χώρα μας, δε μπόρεσε να φερίσει τίποτα για τις φωτιές, παρά το να φύγουν μακριά από δω (και να πάνε που;) - κι αυτό καθυστερημένα. Δε δίστασαν λοιπόν αυτοί οι κατ'εξοχήν συγκεντρωτικοί κρατιστές, να ζητήσουν αποκέντρωση της ρύπανσης. Δεν είπαν φυσικά κουβέντα για το αδιέξοδο της ανάπτυξης, το δικό τους αδιέξοδο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ;

Ασφαλώς ναί!

- Απέναντι στο αδιέξοδο χημικοσυνηρούμενο βιομηχανικό μοντέλο γεωργίας (που χρειάζεται και την αμμωνία της ΣΙΝΓΚ), αντιπροτείνουμε την Οικολογική Γεωργία, τις βιοκαλλιέργειες. Μια άλλη αντίληψη για τη γεωργία και τη σχέση του ανθρώπου με τη γη. Μια γεωργία που βασίζεται στην πολυκαλλιέργεια, τη χρησιμοποίηση φυσικών κύκλων, τα βιολογικά λιπάσματα και παρασκευάσματα και τις βιολογικές μεθόδους καταπολέμησης ασθενειών, εντόμων και ζιζανίων. Μια γεωργία ακόμα που ευνοεί τα μικρά μεγέθη, και άρα την αποκέντρωση, την αυτοδιαχείριση και τις δυνατότητες άμεσης δημοκρατίας.

- Απέναντι στην κυριαρχία των πλαστικών, που απαιτούν πετροχημικές βιομηχανίες για την κατασκευή τους (όπως αυτή που πρότεινε το ΚΚΕ να γίνει μέσα στη Θεσσαλονίκη!) αντι-

προτείνουμε τη χρήση άλλων προϊόντων που μπαίνουν σε φυσικούς κύκλους, που ανακυκλώνονται.

- Απέναντι στην κυριαρχία των υγρών και στερεών καυσίμων, το ενδεχόμενο ενός πυρηνικού εργοστασίου στην Ελλάδα κι απέναντι στο μονοπώλιο της ΔΕΗ, αντιπροτείνουμε τις ήπιες μορφές ενέργειας.

- Απέναντι στην κυριαρχία των οδικών μεταφορών, το σιδηροδρομικό.

- Απέναντι στην κυριαρχία του ΙΧ, τα μέσα συλλογικής μεταφοράς, το τραμ, το ποδήλατο και τους πεζόδρομους.

- Απέναντι στο φαραωνισμό έργων όπως η εκτροπή του Αχελώου, το εργοστάσιο αλουμίνας ή τα διαλυτήρια πλοίων σε μέρη όπου δε θάπρεπε να υπάρχουν, μια σειρά εναλλακτικές λύσεις που σέβονται τις οικολογικές ισορροπίες.

- Απέναντι στον παραλογισμό των μητροπόλεων, τη δημιουργία αυτόνομων κοινοτήτων, με μικρά μεγέθη, ήπιες τεχνολογίες, αποκεντρωμένες λειτουργίες, που παρέχουν τις δυνατότητες επικοινωνίας, συμμετοχής και άμεσης δημοκρατίας.

- Απέναντι στο θέμα της κατανάλωσης αντιπροτείνουμε τον επαναπροσδιορισμό των αναγκών μας.

- Απέναντι στη μισθωτή εργασία, αντιπροτείνουμε την αυτόνομη δημιουργία ελεύθερων παραγοκαταναλωτών.

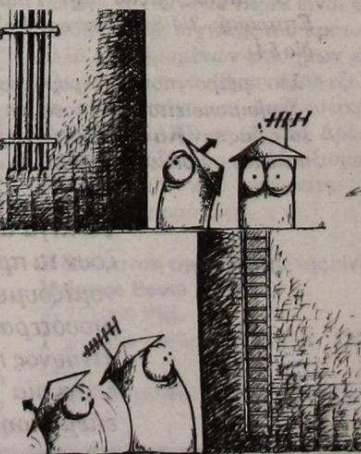
- Απέναντι στον πόλεμο μεταξύ μας και την κρίση αντιπροτείνουμε τη ζωή, που σε τόση λίγη εκτίμηση έχει η εξουσία, όπως αποδεικνύεται καθημερινά και όπως απέδειξε και η φωτιά στη JET-OIL.

- Απέναντι στην ομοιομορφία, την ομοιογένεια και τον κοινωνικό ρατσισμό, αντιπροτείνουμε την ποικιλότητα και το δικαίωμα στη διαφορά.

- Απέναντι στον κρατισμό αντιπροτείνουμε την αυτονομία, την αυτοδιεύθυνση.

- Κι απέναντι στο δρόμο της απάθειας, του εφησυχασμού και της ετερονομίας, διαλέξαμε το δρόμο της αυτοοργάνωσης και του αγώνα για μια κοινωνική επανάσταση.

Απρίλης, ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

υπουργούς να συντονίσουν. Οι υπουργοί επιδίδονται σε μια σειρά από γκάφες και σ' ένα όργιο ψέματος για να καθησυχάσουν τον κόσμο. Η Οικολογική Κίνηση φέρνει καθημερινά στη δημοσιότητα στοιχεία σχετικά με τη φωτιά και τη δεξαμενή αμμωνίας, καταγγέλλοντας το κλίμα εφησυχασμού.

28.2.86: Φοβερή έκρηξη τα μεσάνυχτα στο Μαριδάκη. Ένας νεκρός από ανακοπή, πολλοί τραυματίες. Οι φλόγες ξεπερνούν τα 100 μέτρα ύψος και είναι ορατές απ' όλη την πόλη. Η νύχτα γίνεται κυριολεκτικά μέρα. Πανικόβλητοι οι κάτοικοι, των δυτικών συνοικιών κυρίως, εγκαταλείπουν την πόλη. Τα κρατικά μέσα μεταδίδουν μουσική όλη νύχτα, χωρίς να κάνουν καμιά ανακοίνωση. Η Οικολογική Κίνηση συνδέεται με 2 πειρατικούς σταθμούς και ενημερώνει τον κόσμο. Μετάλη

ανάπτυξης και θέμα αυτοοργάνωσης της κοινωνίας. Αντίλογος δεν υπάρχει ούτε από τεχνοκράτες, ούτε από τις γραφειοκρατικές παρατάξεις, καθώς η ανυπαρξία τους σ' όλο το διάστημα των πυρκαγιών και τα επιζητήματα των οικολόγων, αποκαλύπτουν το αδιέξοδο των «οραμάτων» τους.

15.3.86: Νέος σάλος ξεσπά όταν η Οικολογική Κίνηση φέρνει στη δημοσιότητα στοιχεία, που αποκαλύπτουν ότι μολύνθηκε από τη φωτιά η αγροτική παραγωγή και πρέπει να καταστραφεί. Επί μια βδομάδα το υπουργείο προσπαθεί να αποκρύψει και να υποβαθμίσει το θέμα. Στο τέλος και κάτω από την πίεση των οικολόγων και της κοινής γνώμης παραδέχεται την ύπαρξη των μετρήσεων.

16.3.86: Συλλαμβάνονται και οδηγούνται στην Ασφάλεια για εξακρίβωση, 2 μέλη της Οικολο-

θμερινά αδιέξοδο και «εξοντωτικό» για όλους μας.

Στη θέση αυτή, πολλοί υπέρμαχοι της ανάπτυξης, αντιείνουν ότι, μια καλύτερη χωροθέτηση κάποια φίλτρα παραπάνω, κάποια μέτρα ασφάλειας επιπλέον, θα λύνανε το πρόβλημα. Είναι όμως έτσι;

Σίγουρα αν γίνονταν όλα αυτά, η κατάσταση θα ήταν καλύτερη. Η «φιλτρολογία» όμως δεν αποτελεί ριζική λύση, κι αυτό γιατί:

α) Οι συνέπειες της ρύπανσης δεν περιορίζονται σε ένα συγκεκριμένο χώρο. Η ρύπανση «ταξιδεύει». Απόδειξη η καταστροφή της αγροτικής παραγωγής σε αποστάσεις αρκετά μεγάλες έξω από τη Θεσσαλονίκη, ή ακόμα η όξινη βροχή. Εξάλλου δε μας ενδιαφέρει το να «αποκεντρώσουμε» τη ρύπανση και τα προβλήματα, αλλά το να τα λύσουμε.

β) Τα βιομηχανικά ατυχήμα-